

**ORAȘELE ȘI SATELE MODOVEI.
DICȚIONAR TOPONIMIC, GEOGRAFIC ȘI ISTORIC (2)**

**Anatol EREMIA
Institutul de Filologie Română „Bogdan Petriceicu-Hasdeu”,
Chișinău (Republica Moldova)**

Abstract

The second part of the dictionary includes the complex study of about 100 Bessarabian towns and villages, whose names contain the initial **B**. The localities are researched from various standpoints: administrative, urban, social, demographic, economic, cultural. Their geographical and historical peculiarities have been partially reflected in the local place nomenclature, in the names of localities. The etymological study of major and minor toponymy highlights the linguistic and extralinguistic factors that contributed to the appearance and onymic evolution of place names. The results of this research can be used in encyclopedic editions, in various guidelines, as well as informative and normative guides. The main information can serve as a starting point for the creation and completion of websites of urban and rural communities.

Key-words: *derivatology, etymology, geography, onomastics, toponymy*

Résumé

Le deuxième fragment de dictionnaire comprend l'étude complexe d'environ 100 de villes et village de Bessarabie, dont les noms contiennent l'initiale **B**. Ces localités sont analysées sous divers aspects : administratif, édilitaire, social, démographique, économique, culturel. Leurs particularités géographiques et historiques ont aussi trouvé partiellement un reflet dans la nomenclature topique locale, dans les noms de localités. L'étude étymologique de la toponymie majeure et mineure met en évidence les facteurs linguistiques et extralinguistiques ayant contribué à l'apparition et à l'évolution onymique des noms topiques. Les résultats de cette recherche puissent trouver leur utilisation dans d'éventuelles éditions encyclopédiques, dans divers guides informatifs et normatifs, pouvant aussi servir comme support pour créer et compléter les sites Internet des communautés urbaines et rurales.

Mots-clés: *dérivatologie, étymologie, géographie, onomastique, toponymie*

Balasinăști, sat, reședință de comună în raionul Briceni. Este situat la sud-vest de orașul Briceni, pe cursul râului Vilia. Atestat documentar în anul 1574¹. Coordonate geografice: 48°15' lat. N, 26°58' long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 199 m. Suprafața satului – 3, 28 km². Gospodării individuale – 815 (2004). Populația – 1051 loc. (2004), 2320 loc. (2014). Structura etnică (2004): 96, 67 % români, 2, 57 % ucraineni, 0, 67 % ruși ș.a. Biserica *Sfinții Trei Ierarhi* (1892). Distanțe: 21 km până la Briceni, 235 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Lipcani (15 km). Mențiuni documentare: sat în stăpânirea jitnicerului Gheorghe (1574), a lui Gheorghe, pârcălab de Hotin (1587) și a logofătului Racoviță (1638). Atestări documentare ulterioare: 1772, 1817, 1835, 1859, 1904, 1922, 1940, 1959, 1994.

Etimologia: din num. de grup *balasinăștii*, oameni trăitori pe moșia (în satul lui Balasin”. Antroponime similare menționate în documentele vechi: *Balasin* (1434), Ivașco *Balasinovici* (1436), Toma *Balasinovschi* (1604). Nume de locuri: *Crasnoleuca*, *Delnița*, *Sub Pădure*, *Druganu*, *Drumul Bricenilor*, *Druruitoare*, *Fantalul*, *Iazul Dracului*, *În Cot*, *Lupăria*, *Malul Roșu*, *Mojila Fosăi*, *Pădurea Balasinăștilor*, *Pădurea Șirăușilor*, *Pârăul în Sus*, *Planul Popei*, *Podetușul*, *Ponoara*, *Ratușul*, *Sărăturile*, *Scurta*, *Stâncile*, *Stâncuța*, *Șernila*, *Șleahul*, *Țiglaul*, *Valea Poienei*, *Valul*, *Vărăria*, *Velnița*, *Vilia*.

Balatina, sat, reședință de comună în raionul Glodeni. Este situat la sud-vest de orașul Glodeni, pe malul stâng al Prutului. Identificat convențional cu diferite sate din sec.XV-XVIII (Demeanouți, Tomești, Boloto ș.a.). Coordonate geografice: 47°41'33" lat. N, 27°20'34" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 84 m. Suprafața satului – 4, 41 km². Gospodării individuale – 1921 (2004). Populația – 3938 loc. (2004), 3907 loc. (2014). Structura etnică (2004): 96, 73 % români, 1, 57 % ucraineni, 1, 52 % ruși ș.a. Biserica *Adormirea Maicii Domnului* (1838). Comuna include în componența sa satele: *Balatina*, *Clococenii Vechi*, *Lipovăț*, *Tomeștii Noi*, *Tomeștii Vechi*. Distanțe: 18 km până la Glodeni, 161 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Bălți (56 km). Mențiuni documentare: *Bolotina*, sat în țin. Iași (1803). Atestări documentare ulterioare: 1820, 1850, 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1970, 1994.

Etimologie discutabilă: 1. entop. slav. *bolotina* „mlaștină”, 2. term. reg. rom. *balatină* „baltă noroioasă, mlaștină”. Nume de locuri: *Băhnila*, *Bălțile Albe*, *Bulboaca*, *Camenca*, *Camencuța*, *Cărbunăria*, *Cotul la Schini*, *Grădinăriile*, *Heleşteul*, *Imașul*, *Jdauca*, *La Conac*, *Mănăstireasca*, *Mojila Lată*, *Muchia Porcului*, *Ocoalele*, *Odaia*, *Pădurea de la Deal*, *Podișul*, *Poiana Mare*, *Toloaca*,

¹ Vechimea localităților, primelor atestări documentare și ulterioare, au fost stabilite pe baza colecțiilor de documente istorice: *Documente privind istoria României. A. Moldova*. București, vol. I, 1954 și urm.; *Documenta Romaniae Historica. A. Moldova*, București, 1975, vol. I și urm.; *Moldova în epoca feudalismului*, Chișinău, vol. I-IX, 1961-2004.

Ponoarele, Prutețul, Ratușul, Poșta, Răzășasca, Răzășia, Sărăturile, Sâliștea, Scruntariul, Stanțieri, Stânca Tomeștilor, Stejărelul, Ștutul Popii, Vala Lipovățului.

Balinți, sat în comuna Iarova din raionul Soroca. Este situat la nord-vest de orașul Soroca, pe malul drept al Nistrului. Atestat documentar în anul 1710. Coordonate geografice: 48°19'14" alt. N, 28°01'25" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 81 m. Suprafața satului – 0, 64 km². Gospodării individuale – 180 (2004). Populația – 345 loc. (2004), 284 loc. (2014). Structura etnică (2004): 78, 26 % români, 19, 71 % ucraineni, 1, 74 % ruși ș.a. Biserica *Acoperământul Maicii Domnului* (sec. XIX). Distanțe: 40 km până la Edineț, 200 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Vălcineț (31 km). Mențiuni documentare: *Balinți*, sat în țin. Hotin (1710). Atestări documentare ulterioare: 1817, 1859, 1870, 1904, 1930, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Balinți*, toponim antroponic, reprezintă la origine pluralul num. pers. *Balint*. Comp. și alte sate cu această denumire, menționate în documentele vechi: *Balinți*, sat pe Siret, în țin. Suceava (sec. XV-XVI), *Balinți*, sat pe Bașeu, în țin. Dorohoi (sec. XVI-XVII). Nume de locuri: *Chirnicioc, Chisliștea, Clinul, Dolina, Drăguța, Găvanul, Gârla, Iama, Izvorul, Lăsai Gorb, Mlaja, Mohilchi, Nistru, Odaia, Pereciosnaia Doroga, Rediul, Rinioc, Roșcea, Sinadino, Srednii Lis, Suhii Iar, Șanțurile, Toloaca, Țvintari, Vapnearchi, Velichii Lis, Zrub.*

Balmaz, sat în comuna Ciobanovca din raionul Anenii Noi. Este situat la sud-est de orașul Anenii Noi, pe partea stângă a văii râului Calinder, afluent de dreapta al Bâcului². Existent în sec. al XVIII-lea. Coordonate geografice: 46° 47' 53" lat. N, 29° 17' 06" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 57 m. Suprafața satului – 0, 51 km. Gospodării individuale – 55 (2004). Populația – 163 loc. (2004), 149 loc. (2014). Structura etnică (2004): 71, 78 % români, 23, 93 % ucraineni, 3, 68 % ruși, 0, 61 % găgăuzi. Distanțe: 15 km până la Cantemir, 49 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Bulboaca (24 km). Mențiuni documentare: notat pe hărțile topografice din sec. al XIX-lea. Atestări documentare ulterioare: 1907, 1922, 1930, 1940, 1959, 1979, 1994. Etimologia: oiconim antroponic, de origine turcică (*Balmaz, Belmez*). Nume de locuri: *Bâcul, Calinderul, Cătușa, Dunducul, Hârbovișeni, Hârtopul Floricăi, La Moră, Pe-a Aninilor, Pe-a Balmazului, Podișul, Valea Hârtopului, Valea lui Plămădeală, Valea Satului.*

Baraboi, sat, reședință de comună în raionul Dondușeni. Este situat la sud de orașul Dondușeni, pe valea râulețului Poparnița, afluent de dreapta Răutului. Atestat documentar în anul 1823. Coordonate geografice: 48°5'4" lat. N, 27°37'15" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 214 m. Suprafața satului – 5, 37 km².

² Pentru descrierea geografică a localităților au fost utilizate lucrările: Zamfir Arbore, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București, 1904; *Harta administrativ-teritorială a Republicii Moldova*, Chișinău, 1984; Nicolae Râmbu, *Geografia fizică a Republicii Moldova*, Chișinău, 2001; *Republica Moldova. Harta fizică*, Chișinău, 2002.

Gospodării individuale – 1321 (2004). Populația – 3354 loc. (2004), 3127 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98, 24 % români, 0,60 % ucraineni, 0, 51 % ruși, 0,42 % romi, 0,06 % bulgari ș.a. Biserica *Nașterea Maicii Domnului* (1875). Distanțe: 23 km până la Dondușeni, 2010 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Târnova (11 km). Mențiuni documentare: *Baraboi*, sat în țin. Iași (1823). Atestări documentare ulterioare: 1859, 1870, 1897, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Baraboi*, oiconim explicat controversat, prin 1. term. *baraboi* „plantă erbacee cu rădăcina îngroșată, comestibilă”, 2. antrop. *Baraboi* (dedus din același term. bot. *baraboi*). Nume de locuri: *Capul Chiscului*, *Capul Dealului*, *Fântâna Rușilor*, *Gâsculeni*, *Handrabureni*, *Hârtopul lui Săcară*, *Izvorul lui Jiugănarul*, *La Hindichi*, *La Odaie*, *Morăreni*, *Peste Iaz*, *Planul Popii*, *Ponoara*, *Popornița*, *Pogorul*, *Ratușul*, *Răutul*, *Soreanul*, *Șibotăreni*, *Șleahul*, *Valea Baraboiului*, *Valea Frăsânului*, *Valea Pogorului*.

Baroncea, sat, reședință de comună în raionul Drochia. Este situat la est de orașul Drochia, pe valea râului Cubolta. Existent în sec. al XIX-lea. Coordonate geografice: 48°01'36" lat. N, 27°55'06" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 130 m. Suprafața satului – 3, 98 km². Gospodării individuale – 635 (2004). Populația – 1461 loc. (2004), 1363 loc. (2014). Structura etnică (2004): 20, 47 % români, 74, 95 % ucraineni, 3, 01 % ruși, 1, 44 % romi ș.a. Biserica *Sfânta Treime* (1924). Comuna include în componența sa satele Baroncea și Baroncea Nouă. Distanțe: 12 km până la Drochia, 177 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Drochia (12 km). Mențiuni documentare: *Baoncea*, sat în jud. Soroca, comuna Nădușita (1904, 1920). Atestări documentare ulterioare: 1924, 1930, 1943, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Baroncea*, toponim la origine nume de persoană (din *Baron* + suf. *-cea*). Compară numele înrudite etimologic, incluse în dicționarele antroponimice: *Baron*, *Baroncea*, *Baronescu*, *Baroniade*, *Baronschi*. Nume de locuri: *Cubolta*, *Dijma*, *Do Ceaunchi*, *Ghertop*, *Gotari*, *Moceari*, *Na Horbi*, *Ponorî*, *Salatura*, *Speiva Balca*, *Șiutura*, *Toloca*, *Valea Cioara*, *Valea Curechilui*, *Za Ricicoi*.

Baroncea Nouă, sat în comuna Baroncea din raionul Drochia. Este situat la sud de orașul Drochia, pe valea râului Cubolta. Atestat cu denumirea *Slobozia Chetrosu* în anul 1859. Coordonate geografice: 47°59'48" lat. N, 27°51'29" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 180 m. Suprafața satului – 0, 38 km². Gospodării individuale – 54 (2004). Populația – 148 loc. (2004), 141 loc. (2014). Structura etnică (2004): 18, 24 % români, 79, 73 % ucraineni, 2, 03 % ruși. Distanțe: 6 km până la Drochia, 179 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Drochia (6 km). Mențiuni documentare: *Slobozia Chetrosu* în 1859, 1870; *Slobozia Chetrosu* și *Chetrosu de Jos* în 1904; *Baroncea Nouă*, sat în țin. Soroca, plasa Nădușita în 1935. Atestări documentare ulterioare: 1943, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Baroncea Nouă*, localitate redenumită în opoziție onimică cu denumirea satului mai vechi *Baroncea*. Nume de locuri: *Cubolta, Diĵma, Do Ceaunchi, Ghertop, Gotari, Mocearî, Na Horbi, Ponorî, Salatura, Speiva Balca, Ŝiutura, Toloca, Valea Cioara, Valea Curechilui, Za Ricicoi*.

Batâr, sat, reședință de comună în raionul Cimișlia. Este situat la nord-est de orașul Cimișlia, pe o vâlcea de la obârșia văii râului Saca. Atestat cartografic în 1770. Coordonate geografice: 46°34'39" lat. N, 29°00'15" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 206 m. Suprafața satului – 3, 14 km². Gospodării individuale – 776 (2004). Populația – 2566 loc. (2004), 2501 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98, 99 % români, 0, 43 % ruși, 0, 35 % ucraineni, 0,19 % găgăuzi ș.a. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (1912). Distanțe: 24 km până la Cimișlia, 65 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Mihailovca (12 km). Mențiuni documentare: notat pe harta din 1770 ca așezare nogaică cu denumirea *Batâr Murza*. Repopulat de români după evacuarea tătarilor din nord-estul Bugeacului în anul 1774. Vestigii de cultură materială autohtonă din perioada pretătaro-nogaică (sec. XV-XVI). Atestări documentare ulterioare: *Batâr* în 1817, 1827, 1859, 1870, 1904 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: oiconimul reproduce numele unei căpetenii a tătarilor nogaici murzacul *Batâr*. Nume de locuri: *Bătagurile, Botalbul, Brazda Taracliei, Bulhacele, Cazicai, Cenușa, Chetrăria, Coasta Grădinilor, Cochita, Curujica, Dealul Botalbului, Drumul Selemetului, După Tufe, Frumușica, Grindul Rădiului, Gropănila, Harabaua, Hârtopul lui Arion, Holmul, Humăria, Între Văi, Jerepul, La Fățări, La Hălănghi, La Izvor, La Tribună, Măngălăria, Mlaja, Mlăjile de la Botalbul, Moșia Popii, Odaia, Plăcinta, Podișul, Poiana de la Cărbuni, Ponoarele, Prisaca, Putina, Rădiul, Râpa cu Apă, Saca, Suhaturile, Șetățuia, Toporul, Troianul, Tufăriile, Țușcu, Valea Botalbului, Valea Curujelei, Valea Mare, Valea Rădiului, Valea Șetățuiei*.

Baurci, sat, reședință de comună în raionul Comrat (UTAG). Este situat la sud de orașul Comrat, pe o ramificație de dreapta a văii râului Lunga. Atestat documentar în anul 1770. Coordonate geografice: 46°05'46" lat. N, 28°40'30" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 86 m. Suprafața satului – 2, 25 km². Gospodării individuale – 1902 (2004). Populația – 8783 loc. (2004), 8910 loc. (2014). Structura etnică (2004): 97, 88 % găgăuzi, 0, 50 % ruși, 0, 47 % bulgari, 0, 33 % ucraineni ș.a. Biserica *Sf. Ierarh Nicolae* (1875). Distanțe: 29 km până la Comrat, 135 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Ceadâr-Lunga (12 km). Mențiuni documentare: *Baurci*, sat notat pe harta lui Bawr din 1770 (1774). Atestări documentare ulterioare: 1817, 1859, 1870, 1904, 1930, 1959, 1994.

Etimologia: *Baurci*, oiconim explicat prin antroponimul turanic *Baurci*. Nume de locuri: *Baira Caarșilar, Beșalma Merasî, Cașaria, Ceair, Cișmea Culaa,*

Ciufât Culaa, Congaz Culaa, Cortin Iolu, Culac, Haidardanean Ianî, Icarcî Baalarlar, Petin Pânar, Popaz Merasî.

Baurci-Moldoveni, sat, reședință de comună în raionul Cahul. Este situat la nord-est de orașul Cahul, într-o vâlcea de stânga râulețului Hălmagea din sudul regiunii naturale Colinele Tigheciului. Atestat documentar în 1772. Coordonate geografice: 46° 01' 57" lat. N, 28° 13' 52" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 95 m. Suprafața satului – 3, 98 km². Gospodării individuale – 659 (2004). Populația – 2226 loc. (2004), 2052 loc. (2014). Structura etnică (2004): 97, 12 % români, 0, 67 % ucraineni, 0, 45 % ruși, 0,27 % găgăuzi ș.a. Biserica *Sf. Cuvioasă Parascheva* (1894). Distanțe: 22 km până la Cahul, 159 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Cahul (23 km). Mențiuni documentare: la recensământul din 1772 satul este înregistrat în țin. Greceni cu 27 de gospodării, moșia aflându-se în proprietate jicnicerului Ștefan Roșu. Atestări documentare ulterioare: 1817, 1859, 1878, 1897, 1922, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: toponim antroponimic, din *Baurci* (*Bavurciu*), nume de origine turcică. Nume de locuri: *Bogatul, Berbeșii, Buzduganul, Cărările, Coada Poienii, Cohatul, Cracul Fundoii, Dealul Andrușului, Fundoia, Gherghina, Hălmajea, În Patruzeci, Jemenea, La Ghizunii, La Poleși, Lișteva, Mănăstireasca, Mohila Peșteanului, Năsăpăria, Padurea Andrușului, Pe Vale, Podișul Hălmăjii, Poiana, Râpa Arnăutului, Sărăturile, Scunchia, Cahulețul, Șleahul Baimacliciei, Șomuldovul, Târla Cheaburului, Tochilele, Valea Andrușului, Valea Anghelușului.*

Băcșeni, sat în comuna Boldurești din raionul Nisporeni. Este situat la nord-est de orașul Nisporeni, pe Vale Boldureștilor care se deschide de stânga în valea Prutului la Frăsinești. Atestat documentar în anul 1669. Coordonate geografice: 47°05'20" lat. N, 28°01'03" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 52 m. Suprafața satului – 0, 71 km². Gospodării individuale – 198 (2004). Populația – 720 loc. (2004), 639 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 31 % români, 0, 28 % ucraineni, 0, 25 % ruși ș.a. Distanțe: 12 km până la Nisporeni, 96 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Ungheni (28 km). Mențiuni documentare: *Băcșeni*, sat în țin. Iași (1669). Atestări documentare ulterioare: 1729, 1835, 1870, 1904, 1930, 1941, 1979, 1994.

Etimologia: *Băcșeni*, oiconim antroponimic, *băcșenii* însemnând „locuitori pe moșia (în satul) lui Băcșan”. Compară num. pers. *Bacșan* și *Bacsan* atestate în 1519, explicate în studiile și dicționarele de onomastică³. Nume de locuri: *Alboia, Bădrăsoia, Căușul, Corșeuca, Dealul Băcșenilor, Fața*

³ Pentru studiul etimologic al denumirilor de localități au fost consultate lucrările: Iorgu Iordan, *Toponimia românească*, București, 1963; Nicolae Drăganu, *Toponimie și istorie*, Cluj, 1928; Anatol Eremia, *Nume de localități. Studiu de toponimie românească*, Chișinău, 1970; Anatol Eremia, *Unitatea patrimoniului onomastic românesc*, Chișinău, 2001.

Satului, Găliganul, Gorea, Negreștii, Răjileasa, Șiriteii, Uceștile, Valea Rădiului, Valea Țugulenilor, Valea Zăicanilor.

Bădiceni, sat, reședință de comună în raionul Soroca. Este situat la nord-vest de orașul Soroca, la 2 km vest de traseul Soroca-Otaci. Atestat documentar în anul 1647. Coordonate geografice: 48°12'12" lat. N, 28°03'16" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 218 m. Suprafața satului – 3, 57 km². Gospodării individuale – 1120 (2004). Populația – 3238 loc. (2004), 3017 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98, 39 % români, 0, 35 % ruși, 0, 31 % ucraineni ș.a. Biserica *Adormirea Maicii Domnului* (1866). Comuna include în componența sa satele Bădiceni și Grigorăuca. Distanțe: 21 km până la Soroca, 182 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Drochia (35 km). Mențiuni documentare: *Bădiceni*, sat în țin. Soroca (1647). Atestări documentare ulterioare: 1772, 1803, 1817, 1835, 1870, 1904, 1930, 1959, 1994.

Etimologia: *Bădiceni*, oiconim antroponimic, *bădicenii* fiind la origine numele comun al locuitorilor – „trăitori pe moșia (în satul) lui Bădică (eventual Bădicu)”. Nume de locuri: *Bolata, Codrețul, Corobcenii, Halișiu, La Izvor, La Stejări, La Ulmi, Lutăria, Oresticul, Pădurea Dărcăușilor, Planul Popii, Sărăturile, Sub Pădure, Valea Dărcăușilor.*

Bădragii Noi, sat, reședință de comună în raionul Edineț. Este situat pe malul stâng al Prutului, la nord de Bădragii Vechi și la sud-vest de orașul Edineț. Atestat documentar în anul 1859. Coordonate geografice: 48°03'48" lat. N, 27°04'28" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 118 m. Suprafața satului – 1, 37 km². Gospodării individuale – 452 (2004). Populația – 1234 loc. (2004), 1110 loc. (2014). Structura etnică (2004): 90, 78 % români, 0, 65 % ucraineni, 0, 24 % ruși. Distanțe: 30 km până la Edineț, 230 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Cupcini (35 km). Mențiuni documentare: *Bădragii Noi*, sat pe Prut, în țin. Hotin (1859). Atestări documentare ulterioare: 1875, 1904, 1923, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Bădragii Noi*, sat denumit prin opoziție onimică cu denumirea satului mai vechi *Bădragi* din același areal toponimic. Nume de locuri: *Budăiul, Clinul, Clitca lui Bostan, Delnița, Gârla Draghiștei, Harbuzăria, Hârtopul, Izvorul Turcilor, La Armașu, Lopatnic, Mojila Harbuzăriei, Mojila Pohonțului, Ostrovul, Pelinii, Sărăturile, Sâliștea, Stânca de la Sărături, Șleahul Mare, Toloaca, Valea Adâncă, Valea Șiocoiului.*

Bădragii Vechi, sat, reședință de comună în raionul Edineț. Este situat la sud-vest de orașul Edineț, pe malul stâng al Prutului. Atestat documentar în anul 1774. Coordonate geografice: 48°02'10" lat. N, 27°06'15" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 124 m. Suprafața satului – 1, 37 km². Gospodării individuale – 286 (2004). Populația – 6019 loc. (2004), 678 loc. (2014). Structura etnică (2004): 94, 59 % români, 3, 40 % ucraineni, 1, 30 % ruși. Biserica *Sf. Marele Mucenic Gheorghe* (1823). Distanțe: 30 km până la Edineț, 225 km până la

Chișinău. Stație de c.f. la Cupcini (38 km). Mențiuni documentare: *Bedragii*, sat în țin. Hotin, ocolul Mijlocului (1774). Atestări documentare ulterioare: 1817, 1859, 1870, 1904, 1922, 1930 (*Bădragii Vechi*), 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: oiconimic antroponimic, la origine nume de grup, *bedragii* „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Bedrag”, denumire ulterior modificată fonetic (rom. *bedreag* „scaunul de lemn folosit în munca lor de cizmari și dulgheri”). Nume de locuri: *Bolohanul cel Mare, Bulboana, Cardonul, Cariera, Căsoaia, Chetroasa, Drumul Poștei, Holmul, Hotarul Corpașilor, Izvorul din Vale, Izvorul Poștei, La Punte, Lotul Bisericii, Malul Roșu, Mojila Mare, Odaia, Ostrovul, Pătrăuții, Pârloaga, Podul Turcilor, Racovăț, Răzășiile, Cotul, Sâliștea, Șleahul Mare, Toloaca Delniței, Țenchiul, Țiglăul, Vadul.*

Băhrinești, sat, reședință de comună în raionul Florești. Este situat la sud-vest de orașul Florești, de dreapta râului Răut. Existent în secolul al XVIII-lea. Coordonate geografice: 47°51'17" lat. N, 28°14'33" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 91 m. Suprafața satului – 2, 02 km². Gospodării individuale – 830 (2004). Populația – 2370 loc. (2004), 2256 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 41 % români, 0, 46 % ucraineni, 0, 04 % ruși ș.a. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (1854). Distanțe: 12 km până la Florești, 144 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Mărculești (4 km). Mențiuni documentare: *Băhrinești*, sat în țin. Soroca, ocolul Peste Răut (1803, 1817). Atestări documentare ulterioare: 1835, 1859, 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Băhrinești*, oiconim antroponimic, la bază având numele de grup *băhrineștii* „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Bahrin”. Nume de locuri: *Bahna, Bahrinul, Bârsana, Bolnița, Budăieșul, Bulboana, Chetrăria, Cucuieții, Gârla, Ghilitoarea, Hârtopul la Soroșeni, Mojila Paraschiței, Odaia, Ostrovurile, Prăbușturile, Râpa Grădinii, Sărăturile, Șerbana, Șleahul, Țarna, Valea Albești, Valea la Strocoveni.*

Băiuș, sat, reședință de comună în raionul Leova. Este situat la est de orașul Leova, la obârșia văii râului Tigheci din nordul zonei naturale Colinele Tigheciului. Atestat documentar în 1870. Coordonate geografice: 46°45'56" lat. N, 28°48'25" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 154 m. Suprafața satului – 1,02 km². Suprafața totală a teritoriului – 30 km². Gospodării individuale – 300 (2012). Populația – 1010 loc. (2004), 1021 loc. (2014). Structura etnică (2004): 96,04 % români, 1,98 % găgăuzi, 1,58 % bulgari. Distanțe: 26 km până la Leova, 100 km până la Chișinău. Stație de cale ferată la Iargara (5 km). Din componența comunei fac parte satele Cociulia Nouă și Hâtop. Mențiuni documentare: harta topografică din 1870 consemnează în acest loc un cătun cu denumirea *Hutor*. Ca unitate administrativ-teritorială de tip rural este înregistrată în anul 1911. Atestări ulterioare: 1918, 1925, 1930, 1941, 1959, 1970.

Etimologia: din antroponimul *Băiuș* (*Băiușu*), numele de familie al unui proprietar de terenuri agricole din partea locului. Nume de locuri: *Bogheana*, *Crucea Cârlanului*, *Fundul Tigheciului*, *Granița*, *Hârtopul*, *Hulturul*, *Jeambolâcul*, *La Mojiță*, *Oancea*, *Oceascurile*.

Bălăbănești, sat, reședință de comună în raionul Criuleni. Este situat la sud de orașul Criuleni, la gura văii râulețului Tohatin, afluent de dreapta Nistrului, Atestat documentar în anul 1825. Coordonate geografice: 47°04'06" lat N, 29°07'55" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 63 m. Suprafața satului – 1, 51 km². Gospodării individuale – 756 (2004). Populația – 2081 loc. (2004), 2080 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98, 41 % români, 0,92 % ruși, 0, 43 % ucraineni, 0,10 % bulgari, 0,07 % polonezi ș.a. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (sec. XIX). Comuna include în componența sa satele Bălăbănești, Mălăiești și Mălăieștii Noi. Distanțe: 28 km până la Criuleni, 25 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (26 km). Mențiuni documentare: *Bălăbănești*, sat pe Nistru (1825). Atestări documentare ulterioare: 1859, 1870, 1913, 1918, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: formantul *-ești* ne trimite la un derivat al antroponimului *Balaban*, la origine numele de grup *bălăneștii* „locuitori pe moșia (în satul) lui Balaban”. Nume de locuri: *Blajia*, *Capul Dealului*, *Cardoș*, *Chetrișul*, *Fântâna Pădurarului*, *Hârtoapele*, *La Călugări*, *La Izvor*, *Lunca*, *Podișul*, *Rădiul*, *Rănia*, *Rășia*, *Râpa lui Strogan*, *Râșcanăuca*, *Sășii*, *Străstinețul*, *Tinoasa*, *Valea Gârlii*, *Valea Lungă*, *Valea Șimișenilor*.

Bălănești, sat, reședință de comună în raionul Nisporeni. Este situat la nord-vest de orașul Nisporeni, la izvoarele râului Nârnova. Existente în secolul al XVIII-lea. Coordonate geografice: 47°12'15" lat. N, 28°03'59" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 211 m. Suprafața satului – 1, 66 km². Gospodării individuale – 939 (2004). Populația – 2204 loc. (2004), 2166 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 82 % români, 0, 32 % ruși, 0, 04 % ucraineni ș.a. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (1890). Comuna include în componența sa satele Bălănești și Găureni. Distanțe: 22 km până la Nisporeni, 100 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Ungheni (15 km). Mențiuni documentare: *Bălănești*, sat în țin. Iași, ocolul Codrului (1817). Atestări documentare ulterioare: 1859, 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologie discutabilă, probabil din antrop. *Bălănescu*, *bălăneștii* însemnând „locuitori pe moșia (în satul) lui Bălănescu”. Nume de locuri: *Bâcul*, *Capul Dumbrăjii*, *Călduroasa*, *Cătinile*, *Chetrișul*, *Chiscul*, *Corhana*, *Crăcănille*, *Cunila*, *Curătura Cojocarului*, *Dealul Bâcului*, *Dealul Ghiholarului*, *Fântâna Tomulesei*, *Fundul Găurenilor*, *Fundul Nârnovi*, *Hărmăsăroia*, *Dealul la Mori*, *La Mojiță*, *La Stâlp*, *Nârnova*, *Obreja*, *Ochiul*, *Pădurea Grădinariului*, *Pădurea lui Cazamir*,

Pârloajele, Ruptura, Sub Ruptură, Sărăturile, Șipotul, Șiriteii, Șoltoaia, Tăitura, Valea Popințeni, Valea Săliștei, Valea Socilor, Vladnicul, Voloaca.

Bălășești, sat în comuna Răculești din raionul Criuleni. Este situat la nord-vest de orașul Criuleni, pe partea stângă a văii râului Răut. Atestat documentar în anul 1616. Coordonate geografice: 47°15'56" lat. N, 29°02'33" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 52 m. Suprafața satului – 0, 50 km². Gospodării individuale – 245 (2004). Populația – 732 loc. (2004), 682 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 32 % români, 0, 41 % ucraineni, 0, 14 % ruși, 0,14 % bulgari. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (sec. XX). Distanțe: 18 km până la Criuleni, 61 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (63 km). Mențiuni documentare: *Băloșeștii*, sat pe Răut, în țin. Orhei (12 octombrie 1616). Atestări documentare ulterioare: *Băloșeștii* în 1617, 1772; *Bălășeștii* în 1817, 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Băloșești*, ulterior modificat în *Bălășești*, oiconim la origine nume de grup, *băloșeștii* „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Baloș”. Descendenți ai dinastiei Baloș sunt frecvent menționați în documentele din sec. XVI-XVII. Nume de locuri: *Balta, Bârnagul, Boiereasca, Cărarea Delniței, Cârligul, Chiscul, Coade Cârligului, Colacul, Cușmirca, Drumul Orheiului, Grindul pe Răut, Groapa, Imașul, Izvoarele, În Cot, La Caisân, La Mori, Odaia, Pe Răut în Sus, Pe Vale, Perișorul, Podețul, Prilejna, Răutul, Râpa Chetrilor, Stâlpul Moșiei, Vadul Răutului.*

Bălășești, sat, reședință a comunei Bălășești din raionul Sângerei. Este situat la est de orașul Sângerei, pe o vâlcea de stânga văii râului Iligacea. Atestat documentar în 1661. Coordonate geografice: 47°39'36" lat. N, 28°21'17" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 136 m. Suprafața satului – 2,10 km². Gospodării – 580 (2004). Populația – 1734 loc. (2004), 1766 loc. (2014). Structura etnică (2004): 97,15% români, 1,90% ucraineni, 0,84% ruși ș.a. Biserica *Sf. Ierarh Nicolae* (1867). Localități din cadrul comunei: Bălășești și Sloveanca. Distanțe: 27 km până la Sângerei, 150 km până la Chișinău. Stație de cale ferată la Bălți (60 km). Mențiuni documentare: datat controversat de unii autori cu anii 1602 și 1661. Într-un document din 1781 iunie 5 se amintește de unele „părți de moșie din Răzălăi și Baloșești, din ținutul Soroca”, aflate în litigiu între mai mulți proprietari. În 1781 iulie 22, spătarul Toader Balș se implică în soluționarea conflictului dintre proprietari asupra moșiei Bălășești. Atestări documentare ulterioare: 1793, 1808, 1835, 1859, 1875, 1904, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: oiconim de origine antroponimică, având la bază numele de familie Balaș. Documentele istorice atestă în partea locului mai mulți proprietari din dinastia *Balaș* (notați și *Balș*, și *Baloș*). Nume de locuri: *Câșlea, Chetrăria, Dumanul, Fundoaia, Hârtopul, Iligașia, La Cruce, Oituzul, Prisaca, Șesul, Valea Cămerzanului.*

Bălăurești, sat, reședință de comună în raionul Nisporeni. Este situat la sud-vest de orașul Nisporeni, pe o vâlcea care se deschide de stânga în vale Prutului la vest de sat. Atestat documentar în anul 1619. Coordonate geografice: 46°56'24" lat. N, 28°08'13" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 134 m. Suprafața satului – 1, 44 km². Gospodării individuale – 673 (2004). Populația – 2517 loc. (2004), 2539 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 52 % români, 0, 32 % ruși, 0, 04 % ucraineni ș.a. Biserica *Sf. Ierarh Nicolae* (1809). Distanțe: 20 km până la Nisporeni, 100 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Ungheni (60 km). Mențiuni documentare: *Bălăurești*, sat în țin. Lăpușna (1619). Atestări documentare ulterioare: 1772, 1817, 1859, 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Bălăurești*, oiconim antroponimic, numele de grup *bălăureștii* însemnând „locuitori pe moșia (în satul) lui Balaur”. Dicționarele antroponimice românești includ num. de pers. *Balaur*, *Balauru*, *Bălăureanu*, *Băăurescu*. Nume de locuri: *Balta Mare*, *Budoaia*, *Costești*, *Costișa*, *Cracul Șireșului*, *Crașii Pădurii*, *Dănușul*, *Fătășiunea*, *Fundul Râchii*, *Grăditura*, *Grădinăriile*, *Hârtopul*, *Humăria*, *Imașul*, *În Deal la Țarii*, *În Șaizeci*, *La Ulmi*, *Lanul*, *Lunca*, *Mănăstireasca*, *Pădurețul*, *Pe Golea*, *Podișul*, *Prutețul*, *Rădășinile*, *Rădiul*, *Rătundul*, *Râpa Puțului*, *Satul Vechi*, *Sălciile*, *Săranda*, *Sărăturile*, *Scurtăturile*, *Staniștea*, *Stodolul*, *Șioara*, *Șleahul*, *Taulaua*, *Veleșoia*, *Velnița*.

Bălcăuți, sat, reședință de comună în raionul Briceni. Este situat la sud-est de orașul Briceni, pe cursul mediu al râului Racovăț. Atestat documentar în anul 1772. Coordonate geografice: 48°17' lat N, 27°12' long, E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 193 m. Suprafața satului – 2, 21 km². Gospodării individuale – 332 (2004). Populația – 693 loc. (2004), 621 loc. (2014). Structura etnică: 12, 70 % români, 79, 80 % ucraineni, 7, 22 % ruși ș.a. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (1869). Comuna include în componența sa satele Bălcăuți și Bocicăuți. Distanțe: 19 km până la Briceni, 215 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Ocnița (28 km). Mențiuni documentare: *Bălcăuți*, sat în țin. Hotin (1772). Atestat uneori și cu denumirea *Bălcăuții de Jos*, în opoziție cu *Bălcăuții de Sus*, sat mai vechi în același ținut (astăzi în Ucraina). Atestări documentare ulterioare: *Bălcăuți* în 1817, 1870, 1913, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: sat denumit după localitatea mai veche Bălcăuții (de Sus), de unde își trag originea primii locuitori ucraineni ai satului actual. Nume de locuri: *Cuschi*, *Dunchi*, *Iaroc*, *Iazul*, *Magazin*, *Mociurile*, *Nadelurile*, *Odaia*, *Racovăț*, *Scala*, *Solonți*, *Toloaca*, *Vâșca*.

Bălceana, sat, reședință de comună în raionul Hâncești. Este situat la vest de orașul Hâncești, pe o vâlcea de stânga văii râului Lăpușna. Atestat documentar în anul 1835. Coordonate geografice: 46°50'56" lat. N, 28°24'21" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 80 m. Suprafața satului – 1, 50 km². Gospodării individuale – 551 (2004). Populația – 1832 loc. (2004), 1757 loc. (2014). Structura

etnică (2004): 99, 07 % români, 0, 38 % ucraineni, 0, 28 % ruși, 0, 28 % găgăuzi ș.a. Biserica *Sfinții Trei Ierarhi* (1863). Distanțe: 25 km până la Hâncești, 60 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (61 km). Mențiuni documentare: *Bălceana*, sat în jud. Chișinău (1835). Atestări documentare ulterioare: 1859, 1870, 1918, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Bălceana*, oiconim antroponimic, având ca etimon num. pers. *Bălceanu* (derivat al lui *Balcu* cu suf. *-eanu*). Nume de locuri: *Băbăneasa*, *Boțanul*, *Căprăria*, *Chiperiul*, *Costășeni*, *Cucuietul*, *Fundul Bălșenii*, *Halițul*, *Lacul*, *Lăpușnița*, *Matca Sâliștii*, *Mălitura*, *Obloanele*, *Pârlitura*, *Podoleni*, *Rădiul Ascuns*, *Rusca*, *Scrânsiobul*, *Statuia*, *Șatra*, *Ștatul*, *Valea Hoțului*, *Valea Rășe*, *Valea Săcăturii*.

Bălțata, sat, reședință de comună în raionul Criuleni. Este situat la sud-vest de orașul Criuleni, pe cursul mediu al râulețului Tohatin. Fondat la reforma agrară din anii 1906-1912. Coordonate geografice: 47°03'04" lat. N. 29°03'06" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 81 m. Suprafața satului – 1, 30 km². Gospodării individuale – 362 (2004). Populația – 1312 loc. (2004), 1346 loc. (2014). Structura etnică (2004): 29, 19 % români, 63, 73 % ucraineni, 6, 71 % ruși, 0,46 % bulgari, 0,08 % găgăuzi. Comuna include în componența sa satele Bălțata, Bălțata de Sus, Sagaidac și Sagaidacul de Sus. Distanțe: 27 km până la Criuleni, 15 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (16 km). Mențiuni documentare: *Bălțata*, sat în jud. Chișinău, comuna Budești (1913, 1918). Atestări documentare ulterioare: 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Bălțata*, toponim antroponimic, din antrop. *Bălțatu* + form. *-a*. Nume de locuri: *Chetroșița*, *Costișa*, *Cotlonul*, *Cozeatino*, *Sahaidaca*, *Soroceanca*, *Șesul*, *Valea Chrca*, *Valea Satului*, *Vesiolâi Cut*.

Bălți, oraș, centru administrativ municipal. Este situat în partea de nord a republicii, pe valea Răutului. Atestat documentar în 1772 cu denumirea *Bălțile*. Coordonate geografice: 47°45'42" lat. N, 27°55'44" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 60 m. Suprafața orașului – 78 km². Apartamente, gospodării individuale – 45 800 (2014). Populația – 122 669 loc. (2004), 123 857 loc (2014). Structura etnică (2004): 53, 08 % români, 24, 18 % ucraineni, 19, 84 % ruși, 0, 24 % bulgari, 0, 33 % evrei, 0, 70 % polonezi ș.a. Monumente de cult religioase: Catedrala episcopală *Sfinții Împărați Constantin și Elena* (1924-1935), Catedrala *Sfântul Nicolae* (1791-1795), Biserica *Sfinții Apostoli Petru și Pavel* (1927), Biserica *Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil* (1888), Biserica *Adormirea Maicii Domnului* (1930), Biserica *Sfânta Cuvioasa Parascheva* (1934). În subordinea administrativă a orașului se află satele Elizaveta și Sadovoe. Distanța până la Chișinău – 138 km. Stație de cale ferată. Mențiuni documentare: *Bălțile*, sat în țin. Soroca (1772), *Bălți*, târg (1803), oraș (1818), municipiu (1994). Alte atestări documentare: 1835, 1859, 1870, 1897, 1904, 1930, 1940, 1959, 1994.

Etimologia: *Bălți*, la origine *Bălțile*, oiconim topografic, având la bază denumirea zonei cu bălți de pe vale Răutului.

Bănești, sat, reședință de comună în raionul Telenești. Este situat la nord de orașul Telenești, pe cursul inferior al râului Ciulucul Mare. Existent în sec. al XVIII-lea. Coordonate geografice: 47°34'08" lat. N, 28°22'51" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 69 m. Suprafața satului – 1, 89 km². Gospodării individuale – 911 (2004). Populația – 2319 loc. (2004), 2420 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 40 % români, 0, 26 % ruși, 0, 17 % ucraineni ș.a. Biserica *Adormirea Maicii Domnului* (1816). Comuna include în componența sa satele Bănești și Băneștii Noi. Distanțe: 10 km până la Telenești, 90 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Bălți (40 km). Mențiuni documentare: *Bănești*, sat în țin. Orhei, ocolul Răutului de Sus (1802). Atestări ulterioare: 1817, 1835, 1859, 1870, 1904, 1930, 1959, 1979, 1994⁴.

Etimologia: *Bănești*, oiconim antroponimic, *băneștii* fiind numele comun al locuitorilor - „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Banu” (*ban* în epoca medievală „mare dregător de țară”, „guvernator al unei provincii”). Nume de locuri: *Dealul lui Balabanu*, *Dealul Răzălăilor*, *Drevoaia*, *Fânețele*, *Hârtopul*, *Hârtopul Șireșilor*, *Împușita*, *Podișul*, *Podul Lui Roman*, *Poșta*, *Șesul*, *Toloaca*, *Valea Lungă*, *Valea Prepeleței*.

Băneștii Noi, sat în comuna Bănești din raionul Telenești. Este situat la nord de orașul Telenești, pe o vâlcea de stânga văii râului Ciulucul Mare. Atestat documentar în anul 1910. Coordonate geografice: 47°34'49" lat. N, 28°23'56" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 86 m. Suprafața satului – 0, 74 km². Gospodării individuale – 203 (2004). Populația – 800 loc. (2004), 753 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 89 % români, 0, 13 % ruși ș.a. Distanțe: 10 km până la Telenești, 93 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Bălți (43 km). Mențiuni documentare: *Băneștii Noi*, sat în jud. Orhei, volostea Căzănești (1910). Atestări documentare ulterioare: 1918, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Băneștii Noi*, satul a fost denumit după localitatea mai veche din vecinătate Bănești. Nume de locuri: *Dealul Răzălăilor*, *Drevoaia*, *Fânețele*, *Hârtopul*, *Împușita*, *Podișul*, *Poșta*, *Șesul*, *Toloaca*, *Valea Lungă*, *Valea Prepeleței*.

Bărboieni, sat, reședință de comună în raionul Nisporeni. Este situat la sud-vest de orașul Nisporeni, pe malul stâng al Prutului. Existent în secolul al XVIII-lea. Coordonate geografice: 47°01'25" lat. N, 28°03'35" long. E. Altitudinea localității

⁴ Dicționarul include informații din recensămintele și sursele statistice: *Dicționarul statistic al Basarabiei*, Chișinău, 1923; *Dicționarul statistic al Republicii Moldova*, Chișinău, vol. I-IV, 1994; *Tabloul de toate comunele rurale din țară. Ediție oficială*, București, 1864; *Recensământul general al populației României*, București, vol. I, partea I, 1938; *Totalurile recensământului unional al populației din anul 1989*. Chișinău, 1990; *Besarabskaia oblasti. Spisok naselionnâh mest po svedeniam 1859 goda*, Sanct-Petersburg, 1861; *Statisticeskoe opisanie Bessarabii sobstvenno tak nazâvaemoi ili Budjaka*. Akkerman, 1898.

față de nivelul mării – 42 m. Suprafața satului – 0, 97 km². Gospodării individuale – 259 (2004). Populația – 878 loc. (2004), 899 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98, 63 % români, 0, 80 % ucraineni, 0, 23 % ruși, 0, 22 % bulgari ș.a. Biserica Sf. Arhanghel Mihail (1817). Distanțe: 12 km până la Nisporeni, 85 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Ungheni (35 km). Mențiuni documentare: *Bărboieni*, sat în țin. Iași, ocolul Braniștei (1803). Atestări documentare ulterioare: 1835, 1859, 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1970, 1994.

Etimologia: *Bărboieni*, oiconim la origine numele comun al locuitorilor, *bărboienii* însemnând „oameni trăitori pe moșia Bărboi”. Această moșie aparținea în trecut Mănăstirii Bărboi din Iași. Nume de locuri: *Bahna*, *Burișioasa*, *Cânicchile*, *Chiscul*, *Gârla*, *Humăria*, *La Plop*, *La Ruso*, *Pe Vale*, *Rădiul*, *Răjileasa*, *Rotundu*, *Sântilia*, *Sub Deal*, *Șesul*, *Târla*, *Valea Trăistenilor*.

Băxani, sat, reședință de comună în raionul Soroca. Este situat la vest de orașul Soroca, pe o vâlcea de dreapta văii râului Bolata. Datat cu anul 1529. Coordonate geografice: 48°07'26" lat. N, 28°05'41" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 249 m. Suprafața satului – 2, 18 km². Gospodării individuale – 383 (2004). Populația – 915 loc. (2004), 821 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 02 % români, 0, 55 % ucraineni, 0, 44 % ruși. Biserica *Nașterea Maicii Domnului* (1868). Distanțe: 17 km până la Soroca, 147 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Drochia (32 km). Mențiuni documentare: *Băxani*, notat și *Băscani*, sat în țin. Soroca, ocolul Câmpului de Sus (1774, 1803). Atestări documentare ulterioare: 1817, 1859, 1870, 1904, 1930, 1959, 1994.

Etimologia: *Băxani*, oiconim antroponimic, *băxanii* fiind la origine numele comun al locuitorilor „oameni de pe moșia (din satul) lui Băxan”. Un *Băcsan*, cnez (jude) din Băcsănești, sat pe Bârlad, e menționat la 1519. Nume de locuri: *Bahna*, *Baza de la Fermă*, *Bolata*, *Budăiul*, *Dealul Băxanilor*, *Drumul Schinenilor*, *Izânia*, *La Salcâm*, *La Stejări*, *Nucarii*, *Pădurea Băxanilor*, *Piramida de la Pădure*, *Pomul Chirii*, *Rădiul*, *Sușaua Centrală*, *Șinși Fântâni*, *Valea Condrenilor*, *Valea Coșiorvenilor*.

Bârlădeni, sat, reședință de comună în raionul Ocnîța. Este situat la sud-vest de orașul Ocnîța, pe cursul mediu al râului Ciuhur. Datat cu anul 1522. Coordonate geografice: 48°15'52" lat. N, 27°25'00" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 179 m. Suprafața satului – 2, 54 km². Gospodării individuale – 398 (2004). Populația – 735 loc. (2004), 783 loc. (2014). Structura etnică (2004): 31, 02 % români, 65, 03 % ucraineni, 2, 73 % ruși, 0, 21 % găgăuzi ș.a. Biserica Sf. Arhanghel Mihail (1882). Comuna include în componența sa satele: Bârlădeni, Paladea, Rujnița. Distanțe: 20 km până la Ocnîța, 207 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Rediul Mare (9 km). Mențiuni documentare: *Bârlădeanu*, sat în țin. Hotin, ocolul Nistrului (1772). Atestări documentare ulterioare: *Bârlădeanu* în 1817, *Bârlădeni* în 1870, 1922, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Bârlădeni*, oiconim antroponimic, *bârlădenii* fiind numele comun al locuitorilor „trăitori pe moșia (în satul) lui Bârlădeanu”. *Bârlădeanu*, strămoșul comun al vechilor locuitori sau proprietel și fondatorul localității, este frecvent atestat în documentele vechi. Nume de locuri: *Bahna*, *Budăiul*, *Chetrosul*, *Coșnița*, *Delnița*, *Delnița Veche*, *După Deal*, *Fantalul*, *Fălșiu*, *Grădinile*, *Hârtopul Boieresc*, *Hulpăria*, *Iniștea*, *Ionești*, *În Șiala Deal*, *Jolubocul*, *La Mojilă*, *Livada Pălăzii*, *Loziile*, *Pădurea Boierească*, *Pădurea Pălăzii*, *Potâncu*, *Sărăturile*, *Scala*, *Stuhăria*, *Șereteiul*, *Șihorul*, *Șleahul*, *Toloaca*, *Uceastcurile*.

Bârnova, sat, reședință de comună în raionul Ocnița. Este situat la nord-est de orașul Ocnița și la nord de comuna Lipnic. Atestat în anul 1437 cu denumirea *Cusareul* „unde a fost Cuseară”. Coordonate geografice: 48°25'26" lat. N, 27°31'36" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 237 m. Suprafața satului – 3, 89 km². Gospodării individuale – 1238 (2004). Populația – 2342 loc. (2004), 2332 loc. (2014). Structura etnică (2004): 97, 61 % români, 1, 49 % ucraineni, 0, 83 % ruși ș.a. *Biserica Înălțarea Sfintei Cruci* (1888). Distanțe: 4 km până la Ocnița, 235 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Ocnița (5 km). Mențiuni documentare: *Bârnova*, sat în țin. Hotin, ocolul Nistrului de Jos (1772). Atestări documentare ulterioare: *Bârnova de Jos*, sat în țin. Hotin, ocolul Nistrului de Jos (1817), *Bârnova*, sat în jud. Sorocea, în 1859, 1870, 1897, 1930, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Bârnova*, oiconimul reproduce denumirea satului *Bârnova* din preajma Hotinului, atestat documentar și *Bârnova de Sus*. Nume de locuri: *Aria*, *Bulhașele*, *Cantonul*, *Cazarma*, *Cărbunăria*, *Cânichiștile*, *Chiscul cu Flori*, *Chitluitoarea*, *Cornacii*, *Cosărăul*, *Costișa*, *Cubolta*, *Delnița*, *Durjunșele*, *Dzuruitoarea*, *Făhtâha cu Colac*, *Fântâna Frățască*, *Gropana*, *Hârtopul șel Mare*, *Holmurile*, *Hotarul Săcurenilor*, *Hușii*, *Iazul Săc*, *Împușita*, *În Sută*, *La Izâni*, *Pătrarii*, *Podul Lipnicului*, *Poiana*, *Ponoara*, *Ratușul*, *Șipotul*, *Ștolnea*, *Toloaca*, *Valea Loziei*, *Valea Poienii*, *Valea Popușoaielor*, *Vâlcelele*

Belaviñți, sat, reședință de comună în raionul Briceni. Este situat la sud-vest de orașul Briceni, pe cursu inferior al râului Vilia. Atestat *Beleaviñți* în anul 1598. Coordonate geografice: 48°17'25" lat. N, 26°55'59" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 170 m. Suprafața satului – 1, 20 km². Gospodării individuale – 378 (2004). Populația – 2274 loc. (2004), 2228 loc. (2014). Structura etnică: 42, 04 % români, 56, 33 % ucraineni, 1, 46 % ruși ș.a. *Biserica Sf. Ierarh Nicolae* (1902). Distanțe: 15 km până la Briceni, 140 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Lipcani (8 km). Mențiuni documentare: *Beleaviñți*, sat în țin. Hotin (1598), alternativ *Belaviñți* și popular *Ghilavăț* (1606-1859), *Belaviñți* (1870, 1884, 1904, 1922, 1940, 1959, 1979, 1994).

Etimologia: oiconim antroponimic, formație de origine slavă din *Belava* + suf. *-iñți* (echivalentul suf. rom. *-ești*), *belaviñții* însemnând inițial „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Belava”. Antroponimul *Belava* (*Bilava*) este frecvent

menționat în documentele vechi: *Bilava*, boier în Sfatul Țării (1436), *Belava*, slugă domnească (1488), *Bilava* din Volcineț (1587), *Bilava*, uricar (1605). Nume de locuri: *Bahna*, *Bolohanu*, *Camera Agricolă*, *Cartofliștea*, *Cernela*, *Corotchie Gonă*, *Dilnița*, *Dolghie Gonî*, *Druganul*, *Fântânița*, *Hârtopul*, *Holodilnicul*, *Hotarul*, *Iacobovshi*, *Iazul Dracului*, *Între Râpi*, *La Grajd*, *La Izvor*, *La Llivadă*, *La Moară*, *La Mojilă*, *La Răchită*, *Mojila Bortoasă*, *Mojila cu Tribună*, *Peste Stâncă*, *Planul Popii*, *Sărăturile*, *Scala*, *Srednie Gonî*, *Studoala*, *Stuhăria*, *Sub Stâncă*, *Târla lui Niță*, *Toloaca*, *Țarna*, *Țiglăul*, *Valea lui Vengher*, *Valea Morii*, *Valea Seacă*, *Vilia*

Beleuți, sat în comuna Natalievca din raionul Fălești. Este situat la nord-est de orașul Fălești, pe o vâlcea de obârșie a văii râului Ciulucul Mare. Atestat documentar în anul 1923. Coordonate geografice: 47°39'51" lat. N, 27°54'24" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 139 m. Suprafața satului – 0, 37 km². Gospodării individuale – 87 (2004). Populația – 231 loc. (2004), 181 loc. (2014). Structura etnică (2004): 11, 26 % români, 83, 55 % ucraineni, 5, 19 % ruși. Distanțe: 40 km până la Fălești, 155 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Răuțel (8 km). Mențiuni documentare: *Belouți* (1923), *Bilouți*, *Bileni* (1925, 1930), *Bilieni* (1941), *Beleuți* (1955). Atestări documentare ulterioare: 1959, 1970, 1979, 1994.

Etimologia: *Belouți*, oiconimul inițial reproduce denumirea satului *Belouți* din jud. Hotin, comuna Stănilești, de unde își trag originea unii dintre primii locuitori ucraineni ai actualei localități. Nume de locuri: *Hârtip*, *Lis Ivanovschii*, *Na Mohile*, *Pansca Dolina*, *Toloca*.

Beloci, sat, reședință de comună în raionul Râbnița (UATSN). Este situat la nord de orașul Râbnița, pe malul stâng al Nistrului. Atestat documentar în anul 1711. Coordonate geografice: 47°53'08" lat. N, 28°58'56" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 70 m. Gospodării individuale – 243 (2004). Populația – 524 loc. (2004). Structura etnică (2004): 16, 22 % români, 75, 28 % ucraineni, 7, 25 % ruși. Distanțe: 18 km până la Râbnița, 130 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Râbnița (19 km). Mențiuni documentare: *Beloci*, sat pe Nistru (1711). Atestări documentare ulterioare: 1726, 1845, 1869, 1894, 1917, 1940, 1979, 1989.

Etimologia: *Beloci*, sat denumit după râul *Beloci*, afluent de stânga al Nistrului. Nume de locuri: *Caneva*, *Chetroasa*, *Crinița*, *Dereniuca*, *Doroganicea*, *Halaiuca*, *Hrușca*, *În Treizeci*, *La Pădure*, *Lacul*, *Miculina*, *Mihălașa*, *Nestrul*, *Peatihatca*, *Prisaca*, *Redii*, *Zolotaia*.

Berezlogi, sat, reședință de comună în raionul Orhei. Este situat la nord-est de orașul Orhei, pe cursul mediu al râulețului Drăghinici. Atestat documentar cu acest nume în anul 1772. Coordonate geografice: 47°26'12" lat. N, 28°56'01" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 135 m. Suprafața satului – 1, 17 km². Gospodării individuale – 687 (2004). Populația – 1517 loc. (2004), 1501 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 47 % români, 0, 33 % ucraineni, 0, 07 % ruși

ș.a. Biserica *Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil* (1896). Comuna include în componența sa satele Berezlogi și Hâjdieni. Distanțe: 10 km până la Orhei, 50 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (52 km). Mențiuni documentare: *Berezlogi*, sat în țin. Lăpușna-Orhei, ocolul Câmpului (1772). Atestări documentare ulterioare: 1817, 1835, 1859, 1870, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Berezlogi*, oiconim de origine slavă: *бerezовый лог* „valea (hârtopul) cu mesteceni”. Nume de locuri: *Bahna, Biserica Veche, Bolohanul, Chetrăriile, Coada Râchii, Drăghinișul, Frumușica, Izvoarele, La Șușme, Lacul, Iliasa, Lucnița, Lunga, Matca, Măhălăua din Jios, Mhălăua din Sus, Nadelnișii, Ratușul, Rădiul, Răzășii, Râpa Satului, Salcia, Sărbunica*.

Berezovca, sat în comuna Calarașovca din raionul Ocnîța. Este situat la sud-est de orașul Ocnîța, între două vâlcele, ramificații de obârșie a văii râului Căinar. Atestat documentar în anul 1925. Coordonate geografice: 48°22'53" lat. N, 27°46'37" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 244 m. Suprafața satului – 0, 87 km². Gospodării individuale – 232 (2004). Populația – 567 loc. (2004), 490 loc. (2014). Structura etnică (2004): 9, 52 % români, 84, 83 % ucraineni, 3, 70 % ruși, 0, 18 % bulgari ș.a. Distanțe: 30 km până la Ocnîța, 259 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Vălcineț (15 km). Mențiuni documentare: *Berezovca*, sat în jud. Sorooca, format după reformele agrare din 1906-1912 și 1918-1924 (1925, document de arhivă). Atestări documentare ulterioare: 1928, 1935, 1943, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Berezovca*, oiconim de fomație rusă, cu terminația specifică perioadei de până în 1918. S-a mai numit și *Pervomaisk*. Nume de locuri: *Cainar, Carmen Silva, Chirniștea, Dolânci, Gabrovii Lis, Dolina, Hirtop, Leașchi, Mohilchi, Monastârșii Lis, Pancovii Stav, Rediul, Rezoia, Stâlpul Leahului*.

Beșalma, sat, reședință de comună în raionul Comrat (UTAG). Este situat la sud de orașul Comrat, pe partea stângă a văii râului Ialpuș. Existent în secolul al XVIII-lea. Coordonate geografice: 46°09'56" lat. N, 28°38'55" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 66 m. Suprafața satului – 3, 31 km². Gospodării individuale – 1141 (2004). Populația – 4441 loc. (2004), 4674 loc. (2014). Structura etnică (2004): 96, 67 % găgăuzi, 0, 99 % români, 0, 83 % ucraineni, 0, 56 % bulgari ș.a. Biserica *Sf. Marele Mucenic Gheorghe* (1881). Distanțe: 18 km până la Comrat, 124 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Ceadâr-Lunga (29 km). Mențiuni documentare: *Beșalma*, colonie cu populație sud-dunăreană (găgăuză, 1806). Atestări documentare ulterioare: 1817, 1859, 1870, 1904, 1930, 1959, 1994.

Etimologia: *Beșalma*, oiconim de origine turcică (probabil topografic, *beș alma* „cinci meri”). Nume de locuri: *Baurci Iolu, Caarși, Capsâs Culaa, Ceair Deresi, Celepen, Chiciuc Baalarlar, Congaz Merasî, Dijmalar, Eschi Hotar, Ghiban, Ghiolgiuchi, Granița, Tecnelichi, Tecnelichi Culaa, Uzun Culaa, Varica* (anterior *Văruita*).

Beșghioz, sat, reședință de comună în raionul Ceadâr-Lunga (UTAG). Este situat la nord-est de orașul Ceadâr-Lunga, pe cursul mediu al râului Lunga. Fondat după 1806. Coordonate geografice: 46°07'08" lat. N, 28°52'31" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 76 m. Suprafața satului – 2, 18 km². Gospodării individuale – 884 (2004). Populația – 3391 loc. (2004), 3426 loc. (2014). Structura etnică (2004): 92, 98 % găgăuzi, 1, 36 % români, 2, 24 % ruși, 1, 95 % bulgari, 1, 03 % ucraineni ș.a. Biserica *Sf. Marele Mucenic Dumitru* (1857). Distanțe: 10 km până la Ceadâr-Lunga, 140 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Ceadâr-Lunga (12 km). Mențiuni documentare: *Beșghioz*, sat pe râul Lunga (1816). Atestări documentare ulterioare: 1821, 1850, 1870, 1904, 1930, 1959, 1994.

Etimologia: *Beșghioz*, inițial denumit și *Copcu*, ambele denumiri fiind de origine turcică. Nume de locuri: *Așacî Ceair*, *Avdarma Deresi*, *Avdarma Pailarî*, *Biuiuc Socac*, *Cârgâz Iolu*, *Chiuciuc Pailar*, *Ciocrac Iolu*, *Comrat Iolu*, *Daalar Culaa*, *Dascalân Baai*, *Hârtop*, *Iucarcî Ceair*, *Joltai Deresi*, *Moldovan Maalasi*, *Popaz Merasî*, *Echiz Mohila*, *Rusun Eri*, *Savanân Ciucuru*, *Stratan Culaa*, *Tomai Culaa*.

Beștemac, sat, reședință de comună în raionul Leova. Este situat la nord-est de orașul Leova, pe Valea Beștemacului, o ramificație de stânga a văii râului Sărata. Existent în sec. al XVIII-lea. Coordonate geografice: 46°52'07" lat. N, 28°52'14" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 71 m. Suprafața satului – 1,2 km². Suprafața totală a teritoriului – 58,3 km². Gospodării individuale – 362 (2004), 368 (2014). Populația – 1061 loc. (2004), 1035 loc. (2014). Structura etnică (2004): 97,36 % români, 1,13 % găgăuzi, 0,57 % bulgari, 0,47% ruși ș.a. Distanțe: 32 km până la Leova, 85 km până la Chișinău. Stație de c. f. la Iargara (23 km). Din componența comunei face parte și satul Pitești. Mențiuni documentare: pe hărțile topografice din anii 1780 și 1790 în locul acestui sat sunt notate câteva grupuri de case, denumite *Cătunul Brașoveanu*, *Cătunul Tudorel* ș.a. Recensământul din 1817 indică pentru această așezare 24 de gospodării țărănești. Atestări documentare ulterioare: 1859, 1870, 1897, 1922, 1941, 1959, 1970.

Etimologia: localitatea a fost denumită după valea pe care este așezat satul – *Beștemac* (din tăt. *beș tamac* „cinci văi”). Nume de locuri: *Arama*, *Bulhacul*, *Cardonul*, *Chetrăria*, *Clinul*, *Coturile*, *Dealul Glinjenilor*, *Fântâna lui Diaconiță*, *Fundul Văii*, *Hârtoapele*, *Hranița*, *Hulughîța*, *Jiumătățile*, *La Șuşme*, *Mojila*, *Obsaervatorul*, *Șesul*, *Ștutul Popilor*, *Troianul*, *Țiglăul*, *Valea Jiilor*, *Valea lui Chirtoacă*, *Valea lui Stancă*, *Zăpașca*.

Bezeda, sat în comuna Bogdănești din raionul Briceni. Este situat la sud-vest de orașul Briceni, în preajma văii râului Prut, Atestat documentar în 1859. Coordonate geografice: 48°09'39" lat. N, 27°00'04" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 151 m. Suprafața satului – 1, 12 km². Gospodării individuale – 150 (2004). Populația – 560 loc. (2004), 522 loc. (2014). Structura etnică: 17, 32

% români, 77, 68 % ucraineni, 4, 64 % ruși ș.a. Distanțe: 33 km până la Briceni, 248 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Lipcani (25 km). Mențiuni documentare: *Beizadea*, *Bezeda* (sec. XIX). Atestări documentare: 1859, 1870, 1923, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: oiconim antroponimic, din *Beizadea* (comp. tc. *beyzade* „fiul beiului”, „bogat, aristocrat”). Nume de locuri: *Bortoasa*, *Bulhacul*, *Bulhacul Ses*, *Cardonul*, *Cariera*, *Cotul (Crivoi Cut)*, *Dolina*, *Husa*, *Lopatchi*, *Lopatnic*, *Lunca*, *Mănăstireasca*, *Posesia*, *Prutul*, *Sub Pădure*, *Zolotehnicu*.

Biești, sat, reședință de comună în raionul Orhei. Este situat la nord de orașul Orhei, pe o vâlcea de obârșie a văii râulețului Drăghinici. Atestat documentar în anul 1430. Coordonate geografice: 47°30'57" lat. N, 28°51'50" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 161 m. Suprafața satului – 1, 30 km². Gospodării individuale – 560 (2004). Populația – 1402 loc. (2004), 1398 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 22 % români, 0, 43 % ucraineni, 0, 29 % ruși ș.a. Biserica *Sf. Ierarh Nicolae* (1855). Comuna include în componența sa satele: Biești, Cihoreni, Slobozia-Hodorogea. Distanțe: 25 km până la Orhei, 72 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Șoldănești (35 km). Mențiuni documentare: *Biești*, sat în țin. Orhei (1430). Atestări documentare ulterioare: 1437, 1626, 1772-1774, 1817, 1835, 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Biești*, oiconim antroponimic, *bieștii* însemnând la origine „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Biescu”, *Biescu* fiind un derivat cu form. -*escu* al lui *Bia*. Nume de locuri: *Baghea*, *Bolohanul*, *Chiscul Vrăjii*, *Dealul Morilor*, *Delnița*, *Drăghiniciul*, *Dumbrava*, *Ghila*, *Hârtopul*, *Iazul Nemților*, *La Boldescu*, *La Mojili*, *Lucnița*, *Mătrășanca*, *Rădiul*, *Salcia*, *Toloaca*, *Vale Scaiului*, *Valea Cănicii*, *Valea Mălaiului*, *Valea Satului*, *Vorotețul*, *Vraja*.

Biliceni Noi, sat, centrul administrativ al comunei Biliceni Noi din raionul Sângerei. Este situat în nord-vestul raionului, pe o vâlcea de stânga văii râului Ciulucul Mare. Fondat în anul 1922. Coordonate geografice: 47°42' lat. N, 28°02' long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 170 m. Suprafața satului – 1,26 km². Gospodării – 263 (2004). Populația – 773 loc. (2004), 829 loc. (2014). Structura etnică (2004): 83,18% români, 15,27% ucraineni, 1,16% ruși ș.a. Localități din componența comunei: Biliceni Noi, Lipovanca, Mândreștii Noi. Distanțe: 18 km până la Sângerei, 125 km până la Chișinău. Stație de cale ferată la Bălți (15 km). Mențiuni documentare: satul a fost fondat de lotașii împrumozăriți la reforma agrară din 1918-1924. Aici s-au așezat cu traiul și țărani din satele de ucraineni din fostul județ Hotin. Atestări documentare ulterioare: 1930, 1940, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: toponim oiconimic, formație compusă din numele vechiului sat *Biliceni* din vecinătate și determinativul *Noi*, adjectiv acordat în număr și gen cu componentul onimic de bază. Nume de locuri: *Călimănelul*, *Fantalul*, *Hârtopul*, *La*

Dvoreanu, Mojila Cucului, Râtoasa, Rohatca, Sărăturile, Stodoala, Valea Bulhașilor, Valea Grădinilor.

Biliceni Vechi, sat, centrul administrativ al comunei Biliceni Vechi din raionul Sângerei. Este situat în nord-vestul raionului, pe cursul superior al râului Ciulucul Mare. Atestat documentar în anul 1586. Coordonate geografice: 47°40' lat. N, 28°03' long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 140 m. Suprafața satului – 2,82 km². Gospodării individuale – 1136 (2004). Populația – 3087 loc. (2004), 3190 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98,67% români, 0,91% ucraineni, 0,32% ruși ș.a. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (1901). Localități din cadrul comunei: Biliceni Vechi, Coadă Iazului. Distanțe: 15 km până la Sângerei, 115 km până la Chișinău. Stație de cale ferată la Bălți (15 km). Mențiuni documentare: prin actul domnesc din 7 aprilie 1586 satul este întărit lui Toader Bilici vel-vătag: „sat așezat pe Ciulucul cel Mare, la Fântâna Ciobanilor, la gura Pârăului Adânc, cu loc de moară pe Ciulucul cel Mare și cu loc de prisacă la Frasinii”. În hotarnica satului Zăvădinele din 20 august 1588 se amintește de satul lui Bilici vătag: „în vârful Aluneilor, unde se împreunează hotarul satului Zăvădinele cu hotarul satului lui Biliciu vătag, la vârful Singerilor”. Atestări documentare ulterioare: 1646, 1669, 1774, 1790, 1817, 1859, 1897, 1922, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: denumirea satului reprezintă numele de grup *biliceni*, derivat cu suf. *-eni* al eponimului *Bilici*, numele topic însemnând la origine „locuitori din satul (de pe moșia) lu Bilici”. Nume de locuri: *Călimănelul, Chipereni, Dealul lui Vraghie, Fantalul, Hârtopul, La Dvoreanu, La Plop, Mojila Cucului, Podul lui Calman, Râpa Popii, Râtoasa, Rohatca, Sărăturile, Stodoala, Vale Jălboaiiei, Valea Bulhașilor, Valea Grădinilor, Valea lui Condurachi, Valea Stărpului.*

Bisericani, sat în comuna Cuhnești din raionul Glodeni. Este situat la sud-vest de orașul Glodeni, pe malul stâng al Prutului. Atestat documentar în anul 1535. Coordonate geografice: 47°38'30" lat. N, 27°19'43" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 55 m. Suprafața satului – 0,69 km². Gospodării individuale – 79 (2004). Populația – 190 loc. (2004), 141 loc. (2014). Structura etnică (2004): 96,84 % români, 1,58 % ucraineni, 1,50 % ruși ș.a. Biserica *Sf. Ierarh Nicolae* (1897). Distanțe: 25 km până la Glodeni, 160 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Bălți (60 km). Mențiuni documentare: *Biserica Albă, Bisericani*, sat peste Prut (1535, 1541). Atestări documentare ulterioare: 1601, 1625, 1772, 1803, 1859, 1870, 1918, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Bisericani*, actuala denumire reprezintă numele de grup *bisericanii* „locuitori pe moșia unei vechi biserici, schit sau mănăstire”. Nume de locuri:

Adăpătoarea, Bahna, Balta Pleșcăi, Bejineasca, Căldărușa, Chilia, Corșeaga, Cotul Strâmt, Crivoaia, Cruda, Culmea, Heleșteul, Holcia, Hulpăria, Hușiagul, La Păr, Leunteasa, Mlaștina sub Muchie, Odaia, Eruga, Pădurea din

Jios, Pădurea din Sus, Poiana Cazacului, Poiana cu Stejie, Poiana Lupului, Poienile Lungi, Porcăria, Poșta, Prutețul, Rătunda, Rătunjiorul, Râioasa, Roșia, Scruntariul, Staniștea, Stânca, Strungăreasca, Șleahul Vechi, Toloaca, Țiganca, Zăpodia.

Bleșteni, sat, reședință de comună în raionul Edineț. Este situat la sud-vest de orașul Edineț, pe partea stângă a văii râului Bogda. Atestat documentar în anul 1575. Coordonate geografice: 48°07'02" lat. N, 27°13'09" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 187 m. Suprafața satului – 2, 12 km². Gospodării individuale – 650 (2004). Populația – 998 loc. (2004), 883 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98, 00 % români, 1, 40 % ucraineni, 0, 30 % ruși, 0, 20 % găgăuzi. Biserica *Sfânta Treime* (1830). Comuna include în componența sa satele Bleșteni și Volodeni. Distanțe: 12 km până la Edineț, 214 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Brătușeni (17 km). Mențiuni documentare: *Bliscenăuți, Blescenăuți*, sat în țin. Hotin (1575, 1621). Atestări documentare ulterioare: *Bleștenăuți* în 1774, 1817, 1859, 1870, 1904, 1918, *Bleșteni* în 1930, 1941, 1959, 1970, 1979, 1994.

Etimologia: formantul slav *-obyu* (> rom. *-ăuți*), corespondentul rom. *-ești*, ne sugerează proveniența antroponimică a oiconimului, a cărei formă inițială a fost adaptată în mediul lingvistic românesc. Comp. antroponimele slave: *Blesco, Blisco, Blescean, Bliscean, Blesceanschi, Blisceanschi*. Nume de locuri: *Bahna, Bogda, Bulhacul, Cariera, Castelul, Căsoaia, Cănicăștea, Chiua, Cinzeciurile, Corhana Lacului, Cruhleacul, Curechiștea, Delnița, După Pădure, Fărfăcarii, Fântâna Ilăsoaiei, Fundoaia, Hârtoapele, Horodea, Humăria, Imbaticurile, La Băhni, La Colindă, La Plochi, La Stroie, La Troțchi, Lanul, Moara Drașilor, Mojila, Odaia lui Radov, Pe Stâncă, Planul, Ruptura, Stanuștea, Stânca Lacului, Stâncuța, Șernita, Șuhureanu, Valea lui Chiurt, Vărăria, Velnița, Vitreanca.*

Blindești, sat în comuna Sculeni din raionul Ungheni. Este situat la nord-vest de orașul Ungheni, pe malul stâng al Prutului. Identificat cu Bândeștii din 1546. Coordonate geografice: 47°18'45" lat. N, 27°40'17" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 51 m. Suprafața satului – 0, 86 km². Gospodării individuale – 200 (2004). Populația – 602 loc. (2004), 600 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98, 20 % români, 1, 47 % ruși, 0, 16 % găgăuzi ș.a. Biserica *Adormirea Maicii Domnului* (1860). Distanțe: 18 km până la Ungheni, 127 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Buciumeni (8 km). Mențiuni documentare: *Bândești*, sat peste Prut, în țin. Iași (1587). Atestări documentare ulterioare: *Bândești* în 1797, 1803, *Blândești* în 1817, *Blindești* în 1859, 1870, 1904, 1930, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Blindești*, formantul *-ești* ne trimite la proveniența antroponimică a oiconimului, având la bază un nume de persoană posibil mult modificat ulterior: *Bândea, Blându, Blândea, Blendea, Blindea*. Documentele vechi atestă un *Bândea* spătar și un sat *Bândești* la 1587, mai mulți *Blându* și *Blendea* fiind menționați în sec XVI-XVIII. Nume de locuri: *Caracașul, Cănicăștea, Chetrișul, Clitșele,*

Dăneștii, Dealul Gârlei, Fălșile, Frasinul, Gârlișoara, Holbura, Hucul, Hușeagul, Iniștea, În Cot, La Arie, Lunca, Pe-a Sculenarilor, Podișul, Prundișul, Ratoșul, Sărăturile, Șleahul, Valea Cănichii.

Bobeica, sat, reședință de comună în raionul Hâncești. Este situat la nord-vest de orașul Hâncești, pe valea râului Cogâlnic. Atestat documentar în anul 1859. Coordonate geografice: 46°58'35" lat. N, 28°27'36" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 196 m. Suprafața satului – 0, 83 km². Gospodării individuale – 297 (2004). Populația – 675 loc. (2004), 639 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 41 % români, 0, 22 % ruși, 0, 10 % ucraineni ș.a. Comuna include în componența sa satele: Bobeica, Dahnovici, Drăgușeni. Distanțe: 23 km până la Hâncești, 50 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Bucovăț (28 km) și Chișinău (50). Mențiuni documentare: *Bobeica*, sat în jud. Chișinău. Atestări documentare ulterioare: 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologie discutabilă: 1. antrop. *Bobeică*, 2. entop. *bobeică* „ridicătură de teren; deal, holm”. Nume de locuri: *Budăul, Cănichiștea, Ciolanul, Comorile, Curătura, Dealul Bostanului, Dealul Morilor, Drumul Chișinăului, Fața Satului, Făurești, Fundoiaia, Fundul Bobeișii, Ghișina, În Deal la Cruce, La Monument, La Scaune, La Șuşme, Lotul Popilor, Odaia, Pârlitura, Pe-a Spărieților, Pe Vale, Poiana, Potolinca, Stinca, Valea Lupului, Velnița, Zarea.*

Bobletici, sat în comuna Coșcodeni din raionul Sângerei. Este situat la sud-vest de orașul Sângerei, pe o vâlcea de stânga văii râului Culișoara, afluent de dreapta al Culei. Atestat documentar în anul 1594. Coordonate geografice: 47°28' lat. N, 28°03' long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 142 m. Suprafața satului – 0, 63 km². Gospodării individuale – 190 (2010). Populația – 546 loc. (2004), 467 loc (2014). Structura etnică (2004): 98, 72 % români, 0, 92 % ruși ș.a. Biserica *Sf. Marele Mucenic Dumitru* (sf. sec. XIX). Distanțe: 35 km până la Sângerei, 100 km până la Chișinău. Stație de cale ferată la Cornești (20 km). Mențiuni documentare: prima mențiune documentară a satului e din 7 iunie 1594. Într-un zăpis de vânzare din 2 februarie 1614 sunt menționați mai mulți locuitori din satul Bobletici: Nicoară ușerel, Marco vistiernicel, Frățior păhărnicele, Donici fiul lui Bobleteci ș.a. Atestări documentare ulterioare: 1781, 1798, 1803, 1817, 1875, 1904, 1930, 1943, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: oiconim de proveniență antroponimică, reprezintă numele de persoană *Bobletici*, acesta fiind numele unui vechi proprietar de pământuri sau al primului locuitor (și fondator) al satului. Nume de locuri: *Berdosul, Ciulucul, Clinul, Culișoara, Fălșile, Fundul Berdosului, Hârtopul, Podișul, Rădiul, Săliștea, Ternușa.*

Bobocica, sat în comuna Enichioi din raionul Cantemir. Este situat la est de orașul Cantemir, pe Valea Șamaliei. Atestat documentar în 1922. Coordonate geografice: 46°14' lat. N, 28°27' long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării

–115 m. Suprafața satului – 0, 68 km². Gospodării individuale –102 (2012). Populația – 344 loc. (2004), 327 loc. (2014). Structura etnică (2004): 96, 22 % români, 1,74 % găgăuzi, 0,78 % bulgari. Distanțe: 41 km până la Cantemir, 137 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Cantemir, gara Prut (43 km). Mențiuni documentare: sat în jud. Cahul, plasa Baimaclia, fondat la reforma agrară din 1918-1924. Atestări documentare ulterioare: 1929, 1935, 1941, 1955, 1959, 1979.

Etimologia: denumire comemorativă, provine de la numele de familie al inginerului cadastral Vestuță Boboc, care a participat la măsurătorile de pământ și la repartizarea loturilor în timpul reformei agrare din Basarabia (1918-1924). În anii 1929-1943 atestat cu denumirea *Cuza-Vodă*. Nume de locuri: *Bragalea, Cota, Hârtopul, Jiile, La Izvor, La Mojilă, Nădazul, Pachetul, Pârloaga, Podișul, Rezerva, Sasâghiolul, Scurtăturile, Toloaca, Țăstăroaica, Valea Haragășului, Valea Sasâghiolului, Valea Șamaliei*.

Bobulești, sat în comuna Gura Camencii din raionul Florești. Este situat la sud-est de orașul Florești, de stânga râului Răut. Atestat documentar în anul 1870. Coordonate geografice: 47°52'50" lat. N, 28°21'08" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 116 m. Suprafața satului – 0, 48 km². Gospodării individuale – 327 (2004). Populația – 831 loc. (2004), 833 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98, 80 % români, 0, 72 % ucraineni, 0, 12 % ruși, 0,12 % bulgari ș.a. Biserica *Nașterea Maicii Domnului* (1938). Distanțe: 5 km până la Florești, 125 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Florești (6 km). Mențiuni documentare: *Bobulești*, sat în jud. Soroca, cu 45 de case și 224 de locuitori (1870). Atestări documentare ulterioare: 1875, 1918, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Bobulești*, oiconim antroponimic, având la bază numele de grup *bobuleștii* „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Bobu”. Antroponimul *Bobul* este frecvent menționat în documentele vechi (1494, 1528, 1609). Nume de locuri: *Balta, Cotul, Gârla, Jumătățile, La Moară, La Păr, La Stâlp, Mojila Burtoasă, Nemțoaica, Ocasturile, Odaia, Ostrovul, Rădiul, Răutul, Scala șei Mare, Suta de Ictare, Toloaca, Valea la Izvor*.

Bocancea-Schit, sat în comuna Dumbrăvița din raionul Sângerei. Este situat la sud de orașul Sângerei, pe o vâlcea de stânga văii râului Ciulucul Mic. Existent în sec. al XVIII-lea. Coordonate geografice: 47°30'25" lat. N, 28°08'17" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 96 m. Suprafața satului – 0,80 km². Gospodării individuale – 139 (2004). Populația – 400 loc. (2004), 347 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98,50 % români, 1,20 % ucraineni, 0,30 % ruși ș.a. Distanțe: 35 km până la Sângerei, 115 km până la Chișinău. Stație de cale ferată la Bălți (60 km). Mențiuni documentare: schitul de monahi din Bocancea a fost înființat în 1870, sub starețul Iosif al mănăstirii Hârjauca, când aici s-a zidit și Biserica *Sfinții Apostoli Petru și Pavel*, în mijlocul unei vechi moșii a mănăstirii. Atestări documentare ulterioare: 1922, 1930, 1940, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: oiconim agheonimic. Se susține că satul ar fi existat pe moșia Sfinteni încă la 1794. Conform unui document din 30 octombrie 1797, satele învecinate Dumbrăvița, Ciuciuieni (Mătăseni) și Sfinteni posedau o singură moșie, cunoscută cu denumirea *Valea lui Vlad*. Nume de locuri: *Bogos, Ciulucul Mic, Iazul lui Zară, Izuniile, La Comori, La Salkâni, Tătarca, Valea Răzășilor, Vatra Iazului*.

Bocani, sat, reședință de comună în raionul Fălești. Este situat la sud-est de orașul Fălești, la nord de cea mai mare înălțime din zonă Măgura (388 m). Atestat documentar în anul 1620. Coordonate geografice: 47°31'07" lat. N, 27°53'25" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 120 m. Suprafața satului – 1, 67 km². Gospodării individuale – 462 (2004). Populația – 1419 loc. (2004), 1379 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 58 % români, 0, 28 % ucraineni, 0, 07 % ruși ș.a. Biserica *Sf. Ierarh Nicolae* (sec. XIX). Distanțe: 23 km până la Fălești, 105 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Fălești (25 km). Mențiuni documentare: *Bocani*, sat întărit fraților Ionașcu și Gheorghe Ghenghea, mare logofăt, în 1620. Atestări documentare ulterioare: 1775, 1830, 1859, 1870, 1897, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Bocani*, oiconim antroponimic, la origine nume de grup, *bocanii* însemnând „locuitori pe moșia (în satul) lui Bocan”. Nume de locuri: *Boziana, Cănichiștile, Cujba, Drelea, Hăul, Iazul la Burghеле, La Cărănidă, La Răchită, Planul, Podișul la Biserică, Ponoarele, Rădiul, Rășea, Roșia, Sub Pădure, Suhaturile, Toloaca, Țâmbălari, Uceștile, Zapasca*.

Bogdanovca Veche, sat, reședință de comună în raionul Cimișlia. Este situat la sud de orașul Cimișlia, pe partea dreaptă a văii râului Cogâlnic. Atestat documentar în anul 1859. Coordonate geografice: 46°28'31" lat. N, 28°49'29" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 79 m. Suprafața satului – 1, 17 km². Gospodării individuale – 451 (2004). Populația – 1359 loc. (2004), 1307 loc. (2014). Structura etnică (2004): 6, 36 % români, 89, 80 % ucraineni, 2,07 % ruși, 1,26 % bulgari, 0,37 % găgăuzi ș.a. Biserica *Acoperământul Maicii Domnului* (1915). Comuna include în componența sa satele Bogdanovca Veche și Dimitrovca. Distanțe: 7 km până la Cimișlia, 79 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Mihailovca (15 km). Mențiuni documentare: *Bogdanovca* în 1859, 1970, 1904, 1922; *Bogdanovca Veche* în 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Bogdanovca*, oiconim antroponimic, formație de limbă rusă din *Bogdan* + suf. *-ovca*. Nume de locuri: *Brazda Cimișliei, Casâmul, Clitcele, Cogâlnic, Cota Cucoanei, Curic, Ictarele, Conopleanca, Movila Suhatului, Suhatul, Toloaca, Valea Ciobotarului, Viile Vechi*.

Bogdănești, sat, reședință de comună în raionul Briceni. Este situat la sud-vest de orașul Briceni, pe un platou de stânga văii râului Prut. Atestat documentar în anul 1580. Coordonate geografice: 48°08'23" lat. N, 26°59'57" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 128 m. Suprafața satului – 0, 86 km². Gospodării

individuale – 145 (2004). Populația – 509 loc. (2004), 478 loc. (2014). Structura etnică: 11, 79 % români, 80, 75 % ucraineni, 5, 89 % ruși, 0,39 polonezi. Biserica *Acoperământul Maicii Domnului* (1813). Comuna include în componența sa satele Bogdănești, Bezeda și Grimești. Distanțe: 35 km până la Briceni, 250 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Lipcani (27 km). Mențiuni documentare: *Bogdănești*, sat în țin. Hotin (1580). Atestări documentare ulterioare: 1661, 1809, 1835, 1859, 1870, 1923, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: din num. de grup *bogdăneștii* „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Bogdan”, eventual „descendenți dintr-un strămoș comun Bogdan”. Nume de locuri: *Bogdanițchi*, *Bortoasa*, *Bulhacul*, *Bulhacul Ses*, *Cardonul*, *Cariera*, *Cotul (Crivoi Cut)*, *Dolina*, *Husa*, *Lopatchi*, *Lopatnic*, *Lunca*, *Mănăstireasca*, *Posesia*, *Prutul*, *Sub Pădure*, *Zolotehnicu*.

Boghenii Noi, sat, reședință de comună în raionul Ungheni. Este situat la nord-est de orașul Ungheni, pe valea râului Cula. Atestat documentar în anul 1909. Coordonate geografice: 47°25'30" lat. N, 28°00'45" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 116 m. Suprafața satului – 1, 38 km². Gospodării individuale – 252 (2004). Populația – 585 loc. (2004), 639 loc. (2014). Structura etnică (2004): 85, 13 % români, 14, 19 % ucraineni, 0, 34 % ruși, 0, 17 % bulgari ș.a. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (inc. sec. XX). Comuna include în componența sa satele: Boghenii Noi, Boghenii Vechi, Izvorenii, Mircești, Poiana. Distanțe: 40 km până la Ungheni, 90 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Ungheni (41 km). Mențiuni documentare: *Boghenii Noi* (1909, 1918). Atestări documentare ulterioare: 1922, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Boghenii Noi*, sat denumit după localitatea mai veche din vecinătate *Bogheni*, astăzi *Boghenii Vechi*. Nume de locuri: *Balca*, *Balca Chirica*, *Cozari*, *Dragan*, *Na Zelinscom*, *Polevnoi Uceastoc*, *Popovschii Plan*.

Boghenii Vechi, sat în comuna Boghenii Noi din raionul Ungheni. Este situat la nord-est de orașul Ungheni, pe o vâlcea de dreapta văii râului Cula. Datat cu anul 1490. Coordonate geografice: 47°25'30" lat. N, 28°00'45" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 172 m. Suprafața satului – 1, 40 km². Gospodării individuale – 238 (2004). Populația – 390 loc. (2004), 375 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 23 % români, 0, 86 % ucraineni, 0, 26 % ruși, 0, 21 % bulgari ș.a. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (1866). Distanțe: 32 km până la Ungheni, 88 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Ungheni (33 km). Mențiuni documentare: *Bogheni*, sat în țin, Orhei, ocolul Culei (1568). Atestări documentare ulterioare: 1572, 1634, 1714, 1817, 1859, 1870, 1904, 1959, 1994.

Etimologia: *Bogheni*, oiconim antroponic, *boghenii* fiind numele comun al locuitorilor – „oameni trăitor pe moșia (în satul) lui Boghean”. Un *Boghean* ușer este menționat în documentul din 1590. Nume de locuri: *Chetrăriile*, *Cozări*, *Dealul Mănăstirii*, *Dealul Poienii*, *Hârtopul*, *La Lencăuțanu*, *La Telefoane*, *La Ulmi*, *La*

Veleșcu, Lanul, Pe Chișior, Podișul Culișoarei, Ponoarele, Rădiul, Tâncăul, Țiganca, Valea Cheptânariului, Valea Lui Chirică

Boghiceni, sat, reședință de comună în raionul Hâncești. Este situat la nord-vest de orașul Hâncești, la izvoarele râului Călmățui. Atestat documentar în anul 1489. Coordonate geografice: 46°56'36" lat. N, 28°19'29" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 157 m. Suprafața satului – 2, 93 km². Gospodării individuale – 861 (2004). Populația – 2860 loc. (2004), 2777 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 23 % români, 0, 38 % ucraineni, 0, 21 % ruși ș.a. Biserica *Sfinții Apostoli Petru și Pavel* (1884). Distanțe: 31 km până la Hâncești, 64 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (65 km). Mențiuni documentare: *Bobiceni*, sat în țin. Lăpușna (1489). Atestări documentare ulterioare: 1669, 1768, 1772, 1803, 1817, 1859, 1870, 1904, 1930, 1959, 1994.

Etimologia: *Bobiceni*, oiconim antroponimic, ulterior modificat fonetic în *Boghiceni*, *bobicenii* fiind numele de grup al locuitorilor – „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Bobici”. Documentele vechi atestă acest nume de familie: *Cozma Bobici* (1559), *Ivașcu Bobici* (1559). Nume de locuri: *Berdiul, Cardonul Pădurii, Cățălușa Mică, Cățălușa șei Mare, Coada Iazului, Coasta Hârtopolui, Costișa, Cotul, Cotuna, Desetinele, Driglea, După Deal, După Jii, Fuiorul, Găinăria, Hârtopol, Holmul, Iazul, La Plochi, La Ruși, Lacul, Lunca, Mladinul Mare, Mladinul Mic, Năsăpăria, Pădurea Boghișenilor, Pălădea, Poiana, Ponoarele, Prisășile, Rădiul, Râpa Corneștiului, Râpa Dascălului, Ruptura, Socii, Staniștea, Stodolu, Tușele Roșii, Valea Lacului, Văile Adânci, Vălenii, Zarea, Zărenii*.

Bogzești, sat, reședință de comună în raionul Telenești. Este situat la sud-est de orașul Telenești, de dreapta văii râulețului Bahu. Atestat documentar în anul 1646. Coordonate geografice: 47°25'21" lat. N, 28°26'01" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 107 m. Suprafața satului – 1, 13 km². Gospodării individuale – 230 (2004). Populația – 671 loc. (2004), 670 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 70 % români, 0, 15 % ruși, 0, 15 % găgăuzi. Biserica *Adormirea Maicii Domnului* (1770). Distanțe: 18 km până la Telenești, 87 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Călărași (26 km). Mențiuni documentare: *Bogzești*, sat de răzeși în țin. Orhei (1664). Atestări documentare ulterioare: 1770, 1803, 1817, 1835, 1859, 1870, 1904, 1930, 1959, 1994.

Etimologia: *Bogzești*, oiconim antroponimic, *bogzeștii* însemnând la origine „locuitori pe moșia (în satul) lui Bogza”. Mai mulți demnitari și proprietari de moșii *Bogza* sunt menționați în documentele din secolele XVI-XVIII. Nume de locuri: *Cula, Florina, Hârtoapele, Hoșteanca, Pădurea Domca, Pădurea Scoasă, Pârlișca, Planul, La Anghel, Poiana, Râchiștea, Șipoul, Valea de Mijloc, Vale Adâncă, Valea Bahului, Valea Sacă, Valea Stâniei, Valea Țarnii, Văscani*.

Boldurești, sat, reședință de comună în raionul Nisporeni. Este situat la nord-vest de orașul Nisporeni, pe Valea Boldureștilor care se deschide de stânga în vale Prutului la Frăsinești. Atestat documentar în anul 1772. Coordonate geografice: 47°07'58" lat. N, 28°03'23" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 119 m. Suprafața satului – 2, 62 km². Gospodării individuale – 1238 (2004). Populația – 3350 loc. (2004), 3277 loc. (2014). Structura etnică (2004): 97, 85 % români, 0, 39 % ucraineni, 0, 27 % ruși ș.a. Biserica *Sf. Ierarh Nicolae* (1888). Comuna include în componența sa satele: Boldurești, Băcșeni, Chilișoiaia. Distanțe: 15 km până la Nisporeni, 77 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Ungheni (32 km). Mențiuni documentare: *Boldurești*, sat în țin. Iași, ocolul Peste Prut (1772). Atestări documentare ulterioare: 1803, 1817, 1835, 1859, 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Boldurești*, oiconim antroponimic, *boldureștii* însemnând „locuitori pe moșia (în satul) lui Boldur”. Documentele vechi atestă frecvent acest nume: *Boldur* (1464), *Boldur* diac (1587), *Boldur* din Vlădeni (1616), *Sima Boldur* (1518) ș.a. Nume de locuri: *Boiereasca*, *Broscarii*, *Căldărușa*, *Călduroasa*, *Chilișoiaia*, *Corpășoiaia*, *Dealul Stâniei*, *Drumul Eșului*, *Dumbrava*, *Dumbrăvișoara*, *Fața Satului*, *Fântâna Leului*, *Fundul Văii*, *Hârtoapele*, *Herța*, *Hotarul*, *La Ghizdei*, *La Mojilă*, *La Stejări*, *La Zarzar*, *Ochiul*, *Planul Popii*, *Podișul*, *Rădiul*, *Răzășasca*, *Ruptura*, *Șesul în Jios*, *Șipotul*, *Toloaca*, *Țărăncuța*, *Țigla*, *Valea Adâncă*, *Valea Banului*, *Valea Budăiului*.

Bolohan, sat, reședință de comună în raionul Orhei. Este situat la nord-est de orașul Orhei, pe valea râulețului Rebricea, afluent de stânga al Răutului la satul Păhărnicieni. Atestat documentar în anul 1470. Coordonate geografice: 47°25'44" lat. N, 28°52'26" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 109 m. Suprafața satului – 0, 94 km². Gospodării individuale – 486 (2004). Populația – 1559 loc. (2004), 1538 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98, 46 % români, 0, 64 % ruși, 0, 52 % ucraineni ș.a. Biserica *Acoperământul Maicii Domnului* (sec. XIX). Distanțe: 8 km până la Orhei, 51 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (52 km). Mențiuni documentare: *Bologanul (Bologani)* sat în țin. Orhei (1470). Atestări documentare ulterioare: *Bologani* în 1618, 1859, 1870, *Bolohani* în 1904, 1918, 1930, 1959, *Bolohan* în 1979, 1994.

Etimologia: *Bologani*, denumirea atestată în documente probează originea antroponimică a oiconimului, *bologanii* însemnând „locuitori pe moșia (în satul) lui Bologan”. Varianta actuală *Bolohan* reprezintă o formă adaptată ulterior la un cuvânt mai bine cunoscut de vorbitori (*bolohan*). Nume de locuri: *Baghea*, *Chircoala*, *Găinețul*, *Hârtoapa*, *Vărnițele*, *Holmul*, *Imașul*, *La Răsprintenii*, *Mămăia*, *Mojilele*, *Pădurea din Fundac*, *Pârăul Vitora*, *Podișul*, *Ratușul*, *Salcia*, *Valea Bolohanului*.

Bolțun, sat, reședință de comună în raionul Nisporeni. Este situat la sud-est de orașul Nisporeni, pe cursul superior al râului Lăpușna. Existent în secolul al XVII-lea. Coordonate geografice: 47°01'39" lat. N, 28°17'28" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 125 m. Suprafața satului – 0, 71 km². Gospodării individuale – 323 (2004). Populația – 1062 loc. (2004), 1082 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 62 % români, 0, 19 % ucraineni, 0, 09 % ruși ș.a. Biserica *Acoperământul Maicii Domnului* (1903). Distanțe: 28 km până la Nisporeni, 72 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Bucovăț (36 km). Mențiuni documentare: *Bolțunești* sat în țin. Lăpuțna (1660). Atestări documentare ulterioare: *Bolsun* în 1817, *Bolțun* în 1859, 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Bolsun*, modifica ulterior în *Bolțu*, cu derivatul istoric *Bolțunești*, este la origine un oiconim antroponimic. Compară num. pers. *Bolsun* atestat în 1620 și *Bolsun* inclus în dicționarele antroponimice românești. Nume de locuri: *Bâlhoacele*, *Brătenii*, *Colțul Leunătoaiei*, *Comarnicul*, *Cornii*, *Dealul Curții*, *Dealul Porcului*, *Drumul Șerbului*, *Fundul Șiocanului*, *Găvanul*, *Iazul*, *În Cornești*, *La Aguți*, *Lanul*, *Pârloagele*, *Râpa Mânzului*, *Scrada*, *Tufarii*, *Valea Cristeștilor*, *Vale Iurcenilor*, *Valea Mârzoii*, *Valea Ulmului*, *Voloaca*.

Borceag, sat, reședință de comună în raionul Cahul. Este situat la nord-est de orașul Cahul, în sud-vestul Depresiunii Ialpușului. Atestat cartografic în 1770. Coordonate geografice: 46° 03' 29" lat. N, 28° 32' 31" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 75 m. Suprafața satului – 2, 28 km². Gospodării individuale – 470 (2004). Populația – 1602 loc. (2004), 1293 loc. (2014). Structura etnică (2004): 91, 51 % români, 4,26 % găgăuzi, 1,62 % bulgari, 1,19 % ucraineni, 1,17 % ruși ș.a. Bisericile *Nașterea Maicii Domnului* (sf. sec. XIX), *Sf. Petru și Pavel*. Distanțe: 56 km până la Cahul, 145 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Cahul (57 km). Mențiuni documentare: satul este notat pe harta din 1770. Atestări documentare ulterioare: 1817, 1878, 1904, 1922. 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Borceag*, toponim antroponimic, la origine numele unui proprietar de pământuri din partea locului. În anul 1950 i s-a atribuit denumirea simbolică *Biruința*, ca în 1989 să se revină la numele tradițional *Borceag*. Nume de locuri: *Biruința*, *Crama Veche*, *Cunducul*, *Dealul Sofiei*, *Hârtopul*, *Ialpușelul*, *Ialpușul*, *Imașul*, *Livada*, *Măiacul*, *Pădurea Borceagului*, *Pădurea Liceului*, *Pe-a Cardașului*, *Podul Ialpușului*, *Satul Nou*, *Șesul*, *Șușmeaua din Hârtop*, *Trândaful*, *Valea Borceagului*.

Borogani, sat, reședință de comună în raionul Leova. Este situat la nord-est de orașul Leova, pe valea râulețului Ialpușel, afluent de dreapta al Ialpușului. Atestat documentar în 1765. Coordonate geografice: 46° 22' 16" lat. N, 28° 31' 18" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 90 m. Suprafața satului – 1, 5 km². Suprafața totală a teritoriului – 65, 5 km². Gospodării individuale – 1503 (2004). Populația: 4528 loc. (2004), 4306 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98,

65 % români, 0,45 % găgăuzi, 0,44 % ruși, 0,15 % ucraineni ș.a. Distanțe: 34 km până la Leova, 73 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Comrat (17 km). Mențiuni documentare: cu denumirea actuală satul este menționat pentru prima dată într-un document din anul 1765. E posibil că satul să fi existat și mai înainte de această dată. Atestări ulterioare: 1817, 1827, 1859, 1878, 1922, 1930, 1950, 1970.

Etimologia: conform unei tradiții populare locale, satul s-ar fi denumit în trecut *Bărgăoani*, antroponim la origine (*Bărgău*). Rămâne de explicat coincidența dintre actuala denumire a satului *Borogani* și numele unui trib nogaic *borogan*. Nume de locuri: *Bulboana, Caraimanul, Dancul, Dealul Tobzariului, Drumul la Iargara, Granița Veche, Hârtoapele, Hârtopul la Agud, Holmul șel Mare, La Numere, Moara lui Țurcanul, Observatorul, Partea Moldovei, Partea Rusiei, Plantația, Podișul Comrățenilor, Răzășia, Săraca, Tobzari, Valea Ulmenilor, Valea lui Barbu, Valea Moșiei, Valea Zănatului.*

Borosenii Noi, sat, reședință de comună în raionul Râșcani. Este situat la nord-vest de orașul Râșcani, pe o vâlcea de la izvoarele râului Camenca, afluent de stânga al Prutului. Sat comasat cu Borosenii (Vechi), datat cu anul 1663, actuala localitate fiind atestată documentar în anul 1859. Coordonate geografice: 47°59' lat. N, 27°28' long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 151 m. Suprafața satului – 1, 94 km². Gospodării individuale – 684 (2004). Populația – 2025 loc. (2004), 1870 loc. (2014). Structura etnică (2004): 97, 53 % români, 1, 33 % ucraineni, 0, 84 % ruși ș.a. Biserica *Sf. Ierarh Nicolae* în satul Boroseni (1845). Distanțe: 8 km până la Râșcani, 178 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Drochia (32 km). Mențiuni documentare: *Borosenii Noi*, sat în jud. Iași din Basarabia (1859). Atestări documentare ulterioare: 1870, 1897, 1904, 1930, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Borosenii Noi*, sat denumit după localitatea mai vache din apropiere *Boroseni*. Nume de locuri: *Camca, Cănichiștile, Dealul șel Mare, Fălșile, Iladii, Imașul, Jeamăna, La Grădini, Pădurea de Nijloc, Pădurea Împreunată, Valea Frunzăi, Valea Morii, Valea Oletii.*

Boșcana, sat, reședință de comună în raionul Criuleni. Este situat la sud-vest de orașul Criuleni, pe cursul inferior al râului Ichel. Datat cu anul 1572. Coordonate geografice: 47°07'27" lat. N, 29°00'26" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 52 m. Suprafața satului – 1, 72 km². Gospodării individuale – 904 (2004). Populația – 2729 loc. (2004), 2875 loc. (2014). Structura etnică (2004): 97, 43 % români, 0,84 % ucraineni, 0,66 % ruși, 0,11 % găgăuzi ș.a. Comuna include în componența sa satele Boșcana și Mărdăreuca. Distanțe: 20 km până la Criuleni, 24 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (26 km). Mențiuni documentare: *Boșcana*, sat în țin. Orhei-Lăpușna, ocolul Satele de Jos, mențiune sigură din 1774. Atestări documentare ulterioare: 1817, 1835, 1859, 1870, 1904, 1930, 1943, 1959, 1994.

Etimologia: *Boșcana*, oiconim antroponimic, din antrop. *Boșcan* + form. -a. Nume de locuri: *Blajâia, Calișca, Fluturul, Haloșia, Ichelul, Jemnea, La Roată, La Șușme, Lăcusta, Nadelul, Rădiul, Sărădnicul, Stinca, Șesul șel Mare, Urlinca, Valea Cănicăii, Vale Rădiului, Valea Zăicăanii*.

Bozieni, sat, reședință de comună în raionul Hâncești. Este situat la sud de orașul Hâncești, pe valea râului Cogâlnic. Atestat documentar în anul 1789. Coordonate geografice: 46°45'30" lat. N, 28°38'17" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 108 m. Suprafața satului – 1, 90 km². Gospodării individuale – 940 (2004). Populația – 1986 loc. (2004), 2188 loc. (2014). Structura etnică (2004): 95, 02 % români, 1, 86 % ruși, 1, 58 % ucraineni, 0, 70 % găgăuzi, 0, 30 % bulgari, ș.a. Biserica *Sf. Cuvioasa Parascheva* (1924). Comuna include în componența sa satele: Bozieni, Dubovca. Distanțe: 10 km până la Hâncești, 50 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (51 km). Mențiuni documentare: *Bozieni*, sat în țin. Lăpușna (1789). Atestări documentare ulterioare: 1835, 1859, 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Bozieni*, oiconim antroponimic, reproduce numele de grup *bozienii* „locuitori pe moșia (în satul) lui Bozie”. Compară antroponimele atestate în documentele vechi: *Bozie* (1491), *Petru Boziu* (și satul *Boziani*, 1537), *Bozianu* (1774). Nume de locuri: *Bolnița, Camera Agricolă, Căptălanul, Cărtofăria, Chilumașul, Chilumul, Cogâlnicul, Dubovca, Fântâna Bușcoaiiei, Glădișăria, Hârtopul lui Bercu, Hârtopul Munților, La Călugări, La Munți, Matca, Peticul, Podișul Alghinii, Podișul Râpacului, Șesul, Ștutul Popii, Valea Alghinei, Valea Glădișăriei, Valea Oii, Valea Râpacului, Vale Slodunului, Valea Timircan*.

Braicău, sat în comuna Sudarca din raionul Dondușeni. Este situat la nord-est de orașul Dondușeni, pe o vâlcea de dreapta văii râului Căinar. Atestat documentar în anul 1630. Coordonate geografice: 48°18'14" lat. N, 27°43'54" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 231 m. Suprafața satului – 1, 83 km². Gospodării individuale – 172 (2004). Populația – 514 loc. (2004), 460 loc. (2014). Structura etnică (2004): 95, 53 % români, 3, 11 % ucraineni, 1, 36 % ruși. Biserica *Sf. Ierarh Nicolae* (1829). Distanțe: 13 km până la Dondușeni, 212 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Dondușeni (13 km). Mențiuni documentare: *Braicău*, sat în țin. Soroca, ocolul Câmpului de Sus (1630). Atestări documentare ulterioare: 1774, 1817, 1835, 1859, 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Braicău*, la origine formațiune toponimică slavă *Braicova*, cu semnificația „moșia (satul) lui Braicov”. Comp. antroponimele slave *Braiko, Braikov, Braikovski*. Nume de locuri: *Ciuma, După Deal, Hurtopul, Imașul, Izvorul în Șeala Deal, Livizorul, Pădurea lui Brăguță, Pădurea lui Gâtlan, Pădurea Moșenii, Pe Grindă, Planul Popii, Valea lui Adam*.

Braniște, sat, reședință de comună în raionul Râșcani. Este situat la sud-vest de orașul Râșcani, pe malul stâng al Prutului. Atestat documentar în anul 1613.

Coordonate geografice: 47°48' lat. N, 27°15' long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării –65 m. Suprafața satului – 0, 77 km². Gospodării individuale – 232 (2004). Populația – 503 loc. (2004), 502 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98, 81 % români, 0, 60 % ucraineni, 0, 40 % ruși ș.a. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (1840). Comuna include în componența sa satele: Braniște, Avrămeni, Reteni, Reteni-Vasileuți. Distanțe: 36 km până la Râșcani, 180 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Bălți (65 km). Mențiuni documentare: *Braniște*, sat în țin. Iași, ocolul Ciuhurului, menționat și cu denumirea *Butești* (1613, 1617). Atestări documentare ulterioare: 1642, 1772, 1817, 1859, 1870, 1904, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Braniște*, actualul oiconim reproduce denumirea unei vechi braniști din lunca Prutului, situate pe ambele maluri ale râului (*braniște* – „loc pentru fânează rezervat”, „pădure seculară rezervată”). Nume de locuri: *Balta, Bulhacul, Bulhacul de la Stână, Căsoaia, Derenia, Funduluica, Holmul, Izvorul din Pădure, La Bordei, La Lespezi, La Ocoale, Livada, Mojila Cocostârcilor, Mojila cu trei Umere, Odaia, Pădurea de la Deal, Pârăul Băgului, Periprava, Posăria, Ruptura, Sâliștea, Scruntariul, Staniștea, Suta de Movile, Șesul, Șipotul, Șleahul Vechi, Toloaca, Trecătoarea, Țiglăul*.

Brănești, sat în comuna Ivancea din raionul Orhei. Este situat la sud-est de orașul Orhei, pe valea râulețului Ivancea, afluent de dreapta al Răutului la Trebujeni. Atestat documentar în anul 1724. Coordoanate geografice: 47°18'15" lat. N, 28°55'31" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 102 m. Suprafața satului – 0, 54 km². Gospodării individuale – 487 (2004). Populația – 2486 loc. (2004), 2467 loc. (2014). Structura etnică (2004): 84, 55 % români, 7, 28 % ruși, 5, 03 % ucraineni, 1,53 % găgăuzi, 0, 52 % bulgari ș.a. Biserica *Nașterea Maicii Domnului* (1928). Distanțe: 17 km până la Orhei, 43 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (45 km). Mențiuni documentare: *Brănești*, sat în țin. Orhei (1724). Atestări documentare ulterioare: 1803, 1817, 1835, 1859, 1870, 1904, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Brănești*, oiconim antroponimic, derivat al lui *Bran* cu form. - *ești, brăneștii* însemnând „oameni descendenți dintr-un strămoș comun Bran ” sau „locuitori pe moșia (în satul) lui Bran”. Antroponimul *Bran* e menționat deosebit de frecvent în documentele vechi: *Bran*, slugă domnească (1529), *Bran*, nepotul lui Stanciul pârcălab (1545), *Bran*, spătar (1598) ș.a. Nume de locuri: *Bohota, Budăiul, Căbornița, Chetroasa, Chihnița, Cornul, Dealul Crucii, Dumbrava, Furiul, La Tei, Pe Imaș, Pe Lan, Rădiul, Sărăturiul, Șahta, Toloșica, Varnița*.

Brătianovca, sat în comuna Sărata-Galbenă din raionul Hâncești. Este situat la sud-vest de orașul Hâncești, pe o vâlcea de dreapta văii râului Sărata. Atestat în documentele de arhivă din anii 1912-1930. Coordoanate geografice: 46°44'26" lat. N, 28°27'53" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 100 m. Suprafața satului – 0, 51 km². Gospodării individuale – 112 (2004). Populația – 414 loc.

(2004), 354 loc. (2014). Structura etnică (2004): 94, 44 % români, 4, 59 % ucraineni, 0, 70 % ruși, 0, 24 % bulgari ș.a. Distanțe: 25 km până la Hâncești, 58 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (60 km). Mențiuni documentare: *I.C.Brătianu*, sat în jud. Lăpușna (1935, 1943), *Bratianovca* (1955, 1959). Atestări documentare ulterioare: 1970, 1979, 1994.

Etimologia: *I.C.Brătianu*, oiconim antroponimic comemorativ, ulterior rusificat *Bratianovca*. Nume de locuri: *Ciobanca*, *La Mojilă*, *La Plochi*, *Limbariul*, *Rădiacul*, *Râpa Bozului*, *Tufarii*, *Valea Oracului*, *Valea Poștei*.

Brătuleni, sat, reședință de comună în raionul Nisporeni. Este situat la nord-vest de orașul Nisporeni, pe valea râulețului Brătuleanca. Existent în secolul al XVIII-lea. Coordonate geografice: 47°08'03" lat. N, 27°58'22" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 77 m. Suprafața satului – 1, 29 km². Gospodării individuale – 470 (2004). Populația – 1512 loc. (2004), 1519 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 02 % români, 0, 46 % ruși, 0, 33 % ucraineni, 0, 13 % găgăuzi ș.a. Biserica *Sf. Ierarh Nicolae* (1888). Comuna include în componența sa satele Brătuleni și Cârnești. Distanțe: 35 km până la Nisporeni, 98 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Ungheni (26 km). Mențiuni documentare: *Brătuleni*, sat în țin. Iași, ocolul Braniștii (1803). Atestări documentare ulterioare: 1817, 1835, 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Brătuleni*, oiconim antroponimic, *brătulenii* fiind numele comun al locuitorilor „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Bratu”, *Bratul* fiind un num. pers. deosebit de frecvent atestat în documentele vechi (sec. XV-XIX). Nume de locuri: *Brătuleanca*, *Cantea*, *Căldărușa*, *Călugăra*, *Cârneștii*, *Chetrușul*, *Coșofana*, *Custura*, *Dumbrava*, *Fața Satului*, *Gruia*, *Hârtoapele*, *Herța*, *În șeia Vale*, *Jidojina*, *La Mori*, *La Șepti Șirte*, *Mănăstireasca*, *Mărăștii*, *Moroiana*, *Negreștii*, *Răzășiile*, *Râpa Mocanului*, *Săbănaua*, *Ulita*, *Dealul Morii*, *Valea Adâncă*, *Valea Cănichii*, *Valea Grajdului*, *Valea Jidojinii*, *Valea Satului*.

Brătușeni, sat, reședință de comună în raionul Edineț. Este situat la sud-est de orașul Edineț, pe valea râului Sărata. Atestat documentar cu acest nume în anul 1605. Coordonate geografice: 48°04'52" lat. N, 27°23'49" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 175 m. Suprafața satului – 7, 39 km². Gospodării individuale – 1942 (2004). Populația – 4823 loc. (2004), 4666 loc. (2014). Structura etnică (2004): 17, 04 % români, 74, 64 % ucraineni, 8, 01 % ruși, 1, 10 % găgăuzi, 0, 44 % bulgari. Biserica *Sfinții Apostoli Petru și Pavel* (1873). Comuna include în componența sa satele Brătușeni și Brătușenii Noi. Distanțe: 12 km până la Edineț, 190 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Brătușeni (8 km). Mențiuni documentare: *Brătușeni*, sat în țin. Hotin, situat pe moșia Cupca (Cupcini), moștenit de urmașii lui Bratăș, acesta având privilegiul de cumpărătură confirmate de Petru Rareș (1527-1546). Atestări documentare ulterioare: 1631, 1660, 1817, 1859, 1870, 1897, 1904, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Brătușeni*, la origine *Brătășeni*, oiconim antroponimic, *brătășenii* însemnând „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Bratăș”. Nume de locuri: *Cutul*, *Hirtip*, *Împuțita*, *Mușinoaiele*, *Na Veșnosti*, *Neudobca*, *Odaia*, *Opt Nadeluri*, *Pid Lisom*, *Poșta*, *Sarata*, *Stâncuța*, *Șihorul*, *Vârâții*.

Brăviceni, sat, reședință de comună în raionul Orhei. Este situat la nord-vest de orașul Orhei, pe malul stâng al Răutului. Datat cu anul 1569. Coordonate geografice: 47°25'54" lat. N, 28°39'33" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 40 m. Suprafața satului – 1, 56 km². Gospodării individuale – 641 (2004). Populația – 1999 loc. (2004), 2093 loc. (2014). Structura etnică (2004): 90, 96 % români, 0, 49 % ruși, 0, 30 % ucraineni, 0, 15 % bulgari ș.a. Biserica *Sfântul Onufrie* (1859). Distanțe: 19 km până la Orhei, 63 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (65 km). Mențiuni documentare: *Brăviceni*, sat în țin. Orhei (1640). Atestări documentare ulterioare: 1646, 1777, 1803, 1817, 1859, 1870, 1904, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Brăviceni*, pobabil, un derivat cu form. *-eni* al oiconimului *Bravicea*, *brăvicenii* însemnând „oameni originari din Bravicea”. Nume de locuri: *Balta*, *Blaștina*, *Capul Țangului*, *Cânipa lui Coșiorvă*, *Costișa*, *Crivoaia*, *Izurcanul*, *La Lozie*, *La Șușme*, *Lacurile*, *Mojila Cărânzii*, *Molovatețul*, *Podișul*, *Ratoșul*, *Răutul*, *Sărata*, *Șipota*, *Șleahul*.

Brânza, sat, reședință de comună în raionul Cahul. Este situat la sud de orașul Cahul, în sud-vestul Câmpiei Cahulului, pe stânga văii Prutului. Atestat cartografic în 1770. Coordonate geografice: 46° 40' 28" lat. N, 28° 10' 35" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 20 m. Suprafața satului – 1, 89 km². Gospodării individuale – 716 (2004). Populația – 2618 loc. (2004), 2128 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98, 17 % români, 0, 50 % ucraineni, 0, 38 % ruși, 0, 31 % găgăuzi ș.a. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail*. Distanțe: 30 km până la Cahul, 194 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Cahul (31 km). Mențiuni documentare: notat pe harta din 1770, satul însă fiind mult mai vechi. Potrivit tradițiilor locale, a fost întemeiat de către mocanii transilvăneni în sec. al XVIII-lea. Atestări documentare ulterioare: 1772, 1817, 1861, 1878, 1897, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: numele localității denotă ocupația de bază a primilor locuitori – păstoritul și tot ceea ce e legat de această ocupație. Nume de locuri: *Balhuiul*, *Balta din Jios*, *Balta din Sus*, *Brazda Popii*, *Chetrosul*, *Chscul lui Căpățină*, *Cotul Tochilii*, *Crușea Drumului*, *Dealul Morilor*, *Drumul Leșilor*, *Dealul Morii*, *Fântânile*, *Gârloiul*, *Iezărul*, *Măzăroaia*, *Podișul Manului*, *Prutul*, *Râpa din Sus*, *Râpa Răce*, *Râpa Roșie*, *Râpa Zăvoiiului*, *Șesul Cobolții*, *Tătarca*, *Troianul*, *Valea Butcovului*, *Valea Cățelul*, *Valea Crețului*, *Valea Jitcului*, *Valea Mare*, *Valea Porcului*, *Zăvoiiul*.

Brânzeni, sat, reședință de comună în raionul Edineț. Este situat la sud-vest de orașul Edineț, pe cursul inferior al râului Racovăț. Atestat documentar în 1606. Coordonate geografice: 48°05'0" lat. N, 27°10'28" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 164 m. Suprafața satului – 2, 93 km². Gospodării individuale – 540 (2004). Populația – 1538 loc. (2004), 1265 loc. (2014). Structura etnică (2004): 93, 11 % români, 2, 99 % ucraineni, 2, 90 % ruși, 0, 38 % găgăuzi ș.a. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (sec. XIX). Distanțe: 18 km până la Edineț, 219 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Cupcini (30 km). Mențiuni documentare: *Brânzeni*, sat în țin. Hotin (1606). Atestări documentare ulterioare: 1612, 1633, 1774, 1817, 1859, 1870, 1897, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Bânzeni*, formație antroponimică la originea, *brânzenii* însemnând „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Brânză”. Onimicul personal *Brânză* este frecvent atestat în documentele vechi: *Brânză*, diac (1543), *Brânză*, pârcălab de Roman (1576), Toma *Brânză* din Bânzeni (1606). Această ultimă mențiune confirmă vrsiunea etimologică a denumirii satului (din antrop. *Brânză* + suf. *-eni*). Nume de locuri: *Balta*, *Bogheni*, *Cânichiștile*, *Chetrăria*, *Chiscul lui Artene*, *Curechiștea*, *Delnița*, *Draghiștea*, *După Durlie*, *Durlia*, *Fantalul*, *Fălșile Lungi*, *Fântâna Șoimarului*, *Hârtopul*, *Hotarul Hancăușilor*, *Humăria*, *Iazul Chirei*, *Izvorul din Tochile*, *În Țarnă*, *La Monument*, *Livada Veche*, *Loturile de Casă*, *Mersâna*, *Mijloacele*, *Peste Baltă*, *Peșterea*, *Planul Popii*, *Racovățul*, *Sâieșele*, *Stânca Bisericii*, *Stânca Burlacului*, *Stânca Lată*, *Stânca Morii*, *Stânca Râmbului*, *Stâncața Stărnii*, *Stuhăria*, *Șernita*, *Șleahul*, *Tochilele*, *Țâganca*, *Țuguieta*, *Urieșul*, *Valea Tătarului*.

Brânzenii Noi, sat, reședință de comună în raionul Telenești. Este situat la nord-est de orașul Telenești, pe partea stângă a văii râului Răut. Datat cu anul 1898. Coordonate geografice: 47°39' lat. N, 28°29' long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 74 m. Suprafața satului – 1, 75 km². Gospodării individuale – 320 (2004). Populația – 943 loc. (2004), 865 loc. (2014). Structura etnică (2004): 74, 97 % români, 21, 95 % ucraineni, 1, 89 % ruși, 0, 21 % bulgari ș.a. Biserica *Sfânta Cuvioasa Parascheva* (înc. sec. XX). Comuna include în componența sa satele Brânzenii Noi și Brânzenii Vechi. Distanțe: 36 km până la Telenești, 84 km până la Chișinău. Mențiuni documentare: *Brânzenii Noi*, sat în jud. Orhei, volostea Căzănești (1910). Atestări documentare ulterioare: 1918, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Brânzenii Noi*, sat denumit după localitatea mai veche din vecinătate *Brânzeni* (*Brânzenii Vechi*). Nume de locuri: *Bahna*, *Bulboana*, *Cânichiștea*, *Chetrăria*, *Chiuva*, *Coasta*, *Colunul*, *Coturile*, *Fluturii*, *Borodinul*, *Iligașia*, *Izvorul Roșu*, *La Donici*, *Odaia*, *Ostrovul*, *Planul*, *Podișul*, *Ponoara*, *Prisaca*, *Rădiul*, *Răutul*, *Toloaca*, *Țiglăul*, *Urieșul*.

Breanova, sat în comuna Morozeni din raionul Orhei. Este situat la nord-vest de orașul Orhei, la confluența râurilor Cula și Răut. Datat cu anul 1481. Coordonate geografice: 47°25'44" lat. N, 28°52'26" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 45 m. Suprafața satului – 1, 04 km². Gospodării individuale – 270 (2004). Populația – 675 loc. (2004), 642 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 12 % români, 0, 15 % ucraineni ș.a. Biserica *Sf. Dumitru* (1910). Distanțe: 28 km până la Orhei, 75 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (76 km). Mențiuni documentare: *Breanova*, sat în țin. Orhei, ocolul Cului (1772). Atestări documentare ulterioare: 1803, 1817, 1859, 1870, 1904, 1922, 1930, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Breanova*, oiconimul reproduce denumirea lacului *Breahnova* situat în valea Răutului, la est de sat, la forma actuală ajungându-se prin reducerea fonetică a etimonului hidronimic. Denumirea lacului reprezintă un deivat slav, cu fom. *-ov(a)*, al antroponimului *Breahnă*, având semnificația inițială „lacul (balta) lui Breahnă”. Nume de locuri: *Balta*, *Capul Dealului*, *Chiscul Savei*, *Cula*, *Hârtoapa*, *La Moară*, *Lacul*, *Mojilișele*, *Molovatețul*, *Muchia Dealului*, *Podul Mănăstirii*, *Rășia*, *Răutul*, *Seliște*, *Valea Budinei*, *Valea Cănichii*, *Valea Mănăstirii*.

Brejeni, sat în comuna Ciuciuieni din raionul Sângerei. Este situat la sud de orașul Sângerei, la obârșia Văii Brejenilor, ramificație de stânga a văii râului Ciulucul de Mijloc. Atestat documentar în 1856. Coordonate geografice: 47°34'54" lat N, 28° 08'23" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 99 m. Suprafața satului – 0, 97 km². Gospodării individuale – 60 (2012). Populația – 227 loc. (2004), 994 loc. (2014). Structura etnică (2004): 36, 56 % români, 63, 15 % ucraineni, 0, 44 % ruși ș.a. Distanțe: 6 km până la Sângerei, 114 km până la Chișinău. Stație de cale ferată la Bălți (36 km). Mențiuni documentare: prima mențiune este cea din 1856, când în revista „Bessarabskie oblastnâe vedomosti” se amintește de această localitate. Atestări documentare ulterioare: 1877, 1892, 1920, 1930, 1943, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: oiconim de proveniență antroponimică: (1) din *Brega* (*Breja*, *Breju*) + suf. *-eni* sau (2) din *Brejanu*, prin pluralizarea formei de singular al numelui de persoană. Nume de locuri: *Arama*, *Fantalul*, *Fălșile*, *Fânețele*, *Fundoaia*, *Hârtopul*, *La Mojilă*, *La Șinși Șirte*, *La Trei Șirte*, *Mătăseni*, *Rădiul*, *Valea Ezărenilor*, *Valea Izvorului*, *Valea Surului*.

Brezoaia, sat, reședință de comună în raionul Ștefan-Vodă. Este situat la vest de orașul Ștefan-Vodă, pe cursul superior al râului Sărata. Atestat documentar în anii 1856 și 1864. Coordonate geografice: 46°31'15" lat. N, 29°27'14" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 129 m. Suprafața satului – 1, 52 km². Gospodării individuale – 387 (2004). Populația – 1035 loc. (2004), 1006 loc. (2014). Structura etnică (2004): 10, 82 % români, 82, 42 % ucraineni, 5, 31 % ruși, 0, 48 % găgăuzi ș.a. Biserica *Nașterea Maicii Domnului* (1902). Distanțe: 29 km până la Ștefan-Vodă, 97 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Căușeni (19 km).

Mențiuni documentare: *Brezoaia*, sat în jud. Tighina (1856). Atestări documentare ulterioare: 1864, 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Brezoaia*, oiconim topographic, la bază având denumirea moșiei locale *Brezoaia*, care poate fi explicată prin antrop. *Breazu* sau *Brezoi*. Nume de locuri: *Acsura*, *Caragoița*, *Corotași*, *Crainie Gonî*, *Hârtopul Jiuntroaii*, *Jiunturoaia*, *Săiții*, *Sărata*, *Srednie Gonî*.

Briceni, oraș, centrul administrativ al raionului Rriceni. Este situat în nordul republicii, pe cursul superior al râului Lopatnic. Atestat documentar în 1562. Coordonate geografice: 48°21'19" lat. N, 27°4'24" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 234 m. Suprafața orașului – 5, 13 km². Gospodării individuale, apartamente – 1620 (2004). Populația – 8765 loc. (2004), 8611 loc. (2014). Structura etnică (2004): 38, 92 % români, 48, 73 % ucraineni, 8, 41 % ruși ș.a. Biserica *Acoperământul Maicii Domnului* (1888). Include în componența sa orașul Lipcani. Distanțe: 230 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Lipcani (28 km). Mențiuni documentare: atestat cu denumirea *Adicăuți* în 1562, *Briceni* din 1619. Atestări documentare ulterioare: *Briceni*, sat în țin. Hotin, în 1642, 1675, 1693, 1774, 1812, 1835, 1859, 1870, 1910, 1922, 1940, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: din num. grup. *bricenii* „oameni de pe moșia (din satul) lui Brici”. Un Toader *Brici* este menționat în anul 1601. Varvara, nepoata lui Nicoară *Briciu*, e amintită la 1703, în hotarnica satului Tabani din țin. Hotin.

Briceni, sat, reședință de comună în raionul Dondușeni. Este situat la nord-est de orașul Dondușeni, pe Valea Bricenilor, o ramificație de dreapta a văii râului Căinar. Atestat cu acest nume în anul 1772. Coordonate geografice: 48°21'26" lat. N, 27°42'13" long. E Altitudinea localității față de nivelul mării – 223 m. Suprafața satului – 3, 07 km². Gospodării individuale – 299 (2004). Populația – 897 loc. (2004), 801 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98, 10 % români, 1, 34 % ucraineni, 0,45 % ruși ș.a. Biserica *Nașterea Maicii Domnului* (1882). Distanțe: 20 km până la Dondușeni, 218 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Dondușeni (22 km) și Vălcineț (18 km). Mențiuni documentare: *Briceni*, sat în țin. Soroca (1772), existent anterior cu alte denumiri. Atestări documentare ulterioare: 1817, 1859, 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Briceni*, antroponim la origine (moșia, satul lui Briciu). Nume de personae similare atestate în documentele vechi: Toader *Brici* (1601), Ionaș *Briciu* (1774), *Bricevici* (1429). Nume de locuri: *Agronomia*, *Bahna*, *Balta*, *Călugării*, *Crugleacul*, *Drăgălina*, *Drumul Plopului*, *Dumbrava*, *Fundoaia*, *Găinăria*, *Gâtlanul*, *Hotarul*, *Humăria*, *În Baltă*, *La Corn*, *La Spânzuratul*, *La Trii Chetri*, *Planul Popii*, *Sărăturile*, *Sfeclăria*, *Soșăua*, *Tufarii*, *Toloaca*, *Valea Săușii*, *Vălișica*.

Broșteni, sat, reședință de comună în raionul Râbnîța (UATSN). Este situat la nord-est de orașul Râbnîța, în partea superioară a văii râului Râbnîța, afluent de stânga al Nistrului. Atestat documentar în anul 1856. Coordonate geografice:

47°52'55" lat. N, 29°16'02" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 145 m. Suprafața satului – 1, 62 km². Gospodării individuale – 187 (2004). Populația – 496 loc. (2004). Structura etnică (2004): 80, 84 % români, 15, 12 % ucraineni, 2, 41 % ruși. Distanțe: 30 km până la Râbnița, 135 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Slobodca (Ucraina, 5 km) și Râbnița (32 km). Atestări documentare: 1856, 1861, 1916, 1940, 1959, 1979, 1989.

Etimologia: *Broșteni*, oiconim antroponimic, *broștenii* fiind numele comun al locuitorilor – „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Broască (eventual Broșteanu)”. Nume de locuri: *Fântâna lui Pelin, Fundul Râbniței, În Deal, La Mojilă, Mijlocul Satului, Pe Vale, Planul Popii, Râbnița, Slobodca, Toloaca*.

Buciumeni, sat, reședință de comună în raionul Ungheni. Este situat în nordul raionului Ungheni, pe partea stângă a văii râului Gârla Mare. Existent în secolul al XVIII-lea. Coordonate geografice: 47°22'05" lat. N, 27°42'33" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 65 m. Suprafața satului – 0, 58 km². Gospodării individuale – 250 (2004). Populația – 655 loc. (2004), 699 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 56 % români, 0, 28 % ruși, 0, 15 % ucraineni ș.a. Biserica *Toți Sfinții* (1822). Comuna include în componența sa satele Buciumeni și Florești. Distanțe: 30 km până la Ungheni, 143 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Buciumeni (5 km). Mențiuni documentare: *Buciumeni*, sat în ocolul Turie (1817). Atestări documentare ulterioare: 1835, 1859, 1879, 1904, 1930, 1959, 1994.

Etimologia: *Buciumeni*, oiconim antroponimic, *buciumenii* fiind numele comun al locuitorilor – „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Bucium”. Nume de locuri: *Apărătura, Dealul Hârtopului, După Deal, Frasinul, Fundătura, Gârla Mare, Hârtopul, Pe-a Boilor, Peste Gârlă, Planul Popii, Podișul, Socii, Stadoala, Țarina, Vatra Iazului*.

Buciușca, sat în comuna Saharna Nouă din raionul Rezina. Este situat la sud de orașul Rezina, pe malul drept al Nistrului. Atestat documentar în anul 1634. Coordonate geografice: 47°38'24" lat. N, 28°59'15" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 52 m. Suprafața satului – 0, 49 km². Gospodării individuale – 121 (2004). Populația – 263 loc. (2004), 236 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 62 % români, 0, 38 % ucraineni. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (1916). Distanțe: 22 km până la Rezina, 104 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Râbnița (24 km). Mențiuni documentare: *Bucicica*, sat în țin. Orhei (1634). Atestări documentare ulterioare: *Buciușca* în 1651, 1722, *Buciușca* în 1737, 1803, 1817, 1859, 1870, 1904, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Buciușca*, la origine *Bucicica*, oiconim antroponimic, derivat slav al lui *Бучич*, cu form. slav *-ka*. Nume de locuri: *Bătagurile, Budăiul, Capul Dealului, Chetra Cucului, Chetra Roșie, Costișa, Drumul la Săharna, Dumbrava, Gropana, Hârtopul, Hulboca, Huzuna, Izvorul din Stâncă, La Chetri, La Mojilă,*

Nistrul, Odaia, Perișorul, Rădiul, Scocul, Șanțul, Șinși Șirte, Țâglăul, Ursa, Valea Sacă, Varnița, Vălișica.

Budăi, sat în comuna Step-Soci din raionul Orhei. Este situat la nord de orașul Orhei, pe valea râulețului Budăi (Ivanos), ramificație de stânga văii Răutulu. Atestat documentar în anul 1908. Coordonate geografice: 47°26'02" lat. N, 28°49'15" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 140 m. Suprafața satului – 0, 73 km². Gospodării individuale – 128 (2004). Populația – 397 loc. (2004), 379 loc. (2014). Structura etnică (2004): 96, 98 % români, 1, 51 % ucraineni, 0, 76 % ruși, 0, 74 % bulgari ș.a. Distanțe: 10 km până la Orhei, 57 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (59 km). Mențiuni documentare: *Budăi*, sat în jud. Orhei (1908). Atestări documentare ulterioare: 1915, 1918, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Budăi*, oiconim hidronimic, reproduce denumirea râulețului *Budăi*, pe valea căruia este așezat satul (din entop. rom *budăi* „izvor”, „cișmea”, semnificația hidronimului fiind „valea cu izvoare”). Nume de locuri: *Bahna, Dinspre Șuşme, Hârtopul, Pârăul Iazului, Pe-a Soșilor, Pe-a Târgului, Ponorile, Șesul, Șuşmeaua, Toloaca, Țâglăul.*

Budăi, sat, reședință de comună în raionul Taraclia. Este situat la sud-vest de orașul Taraclia, pe valea râului Salcia Mare. Atestat documentar în anul 1854. Coordonate geografice: 45°51' lat. N, 28°29' long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 42 m. Suprafața satului – 0, 21 km². Gospodării individuale – 384 (2004). Populația – 1020 loc. (2004), 983 loc. (2014). Structura etnică (2004): 35, 62 % români, 19, 90 % bulgari, 19, 22 % ucraineni, 14, 22 % ruși, 9, 90 % găgăuzi ș.a.. Comuna include în componența sa satele Budăi și Dermengi. Distanțe: 35 km până la Taraclia, 172 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Taraclia (34 km). Mențiuni documentare: *Budăi*, sat în jud. Ismail (1854). Atestări documentare ulterioare: 1878, 1918, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Budăi*, oiconim hidronimic, la bază având termenul entopic *budăi* „izvor”, „izvor captat, cișmea”, „fântâniță”. Nume de locuri: *Camăși, Ceair, Economia, Gârla, Hlinișcea, Holmurile, La Cișmea, Mlaștina, Naciva Balca, Parajina, Podișul, Răzășia, Râpa Pădurii, Soloneț, Toloca, Valea Budăiului, Valea Ulmilor.*

Budăi, sat, reședință de comună în raionul Telenești. Este situat la sud de orașul Telenești, sub cel mai înalt deal din zonă Cravăț, cu altitudinea de 310 m. Atestat cu acest nume în anul 1803. Coordonate geografice: 47°27'25" lat. N, 28°20'59" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 199 m. Suprafața satului – 1, 83 km². Gospodării individuale – 642 (2004). Populația – 2042 loc. (2004), 2008 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 31 % români, 0, 44 % ruși, 0, 15 % ucraineni ș.a. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (1846). Distanțe: 7 km până la Telenești, 86 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Călărăși (25 km). Mențiuni

documentare: *Budăi*, sat în țin. Orhei, ocolul Măietenilor (1803). Atestări documentare ulterioare: 1817, 1835, 1859, 1875, 1904, 1930, 1959, 1994.

Etimologia: *Budăi*, oiconim hidronimic, la bază având termenul entopic *budăi* „izvor”, „izvor captat, cișmea”, „fântâniță”. Nume de locuri: *Câcaina*, *Chiscul*, *Cravățul*, *După Deal*, *Fantalul*, *Fața Satului*, *Fântâna lui Sălvăstru*, *Florina*, *Hirișăuca*, *Holmul*, *Izunii*, *Izvorul șel Mare*, *La Mojilă*, *La Salcâni*, *La Stejări*, *Lunca*, *Pe Culme*, *Pleşna*, *Popușoaiele*, *Sălciile*, *Sângureni*, *Țibirica*, *Toloaca*, *Valea Pârânăilor*, *Valea Popii*, *Văile*.

Bujor, sat, reședință de comună în raionul Hâncești. Este situat la nord-vest de orașul Hâncești, pe valea râului Bujor, afluent de stânga al Nârnovei. Atestat documentar în anul 1482. Coordonate geografice: 46°55'17" lat. N, 28°16'2" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 79 m. Suprafața satului – 2, 95 km². Gospodării individuale – 1126 (2004). Populația – 3615 loc. (2004), 3585 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 34 % români, 0, 72 % ruși, 0, 36 % ucraineni ș.a. Biserica *Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil* (1780). Distanțe: 35 km până la Hâncești, 70 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (72 km). Mențiuni documentare: *Bujor*, sat în țin. Lăpușna, pe valea Bujorului (1482, 1522). Atestări documentare ulterioare: 1533, 1768, 1817, 1835, 1859, 1870, 1897, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Bujor*, oiconim entopic, reproduce numele văii *Bujor*, care își are începutul într-o veche pădure unde creșteau bujori sălbatici. Nume de locuri: *Cartofăriile*, *Călmățuiul*, *Chetrăria*, *Coasta*, *Comoara*, *Dealul lui Pană*, *La Plochi*, *Măhălăua Bisericii*, *Măhălăua Dealului*, *Măhălăua Izvorului*, *Nadelul*, *Odaia*, *Podișul*, *Râpa Bulgarului*, *Râpa Comorii*, *Râpa Izvorului*, *Râpa Jiei*, *Râpa Vilcului*, *Socii*, *Șleahul*, *Șoltoaia*, *Valea Bujorului*, *Valea Moșneagului*, *Valea Popii*.

Bulăiești, sat, reședință de comună în raionul Orhei. Este situat la nord-est de orașul Orhei, pe valea râulețului Voloaca, afluent de dreapta al Nistrului. Atestat documentar în anul 1609. Coordonate geografice: 47°28'32" lat. N, 28°58'49" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 170 m. Suprafața satului – 2, 28 km². Gospodării individuale – 732 (2004). Populația – 1719 loc. (2004), 1501 loc. (2014). Structura etnică (2004): 6, 57 % români, 90, 75 % ucraineni, 1, 74 % ruși, 0, 52 % găgăuzi ș.a. Biserica *Sf. Marele Mucenic Gheorghe* (1825). Distanțe: 26 km până la Orhei, 74 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Șoldănești (45 km). Mențiuni documentare: *Bulăiești*, sat în țin. Orhei (1609). Atestări documentare ulterioare: 1618, 1670, 1780, 1820, 1850, 1870, 1904, 1930, 1959, 1994.

Etimologia: *Bulăiești*, oiconim antroponimic, *bulăieștii* fiind numele comun al locuitorilor „trăitori pe moșia (în satul) lui Bulai (Bulaiu)”. Nume de locuri: *Barizul*, *Bârnașul*, *Cadoba*, *Clinul*, *Copanca*, *Corcicul*, *Dacea*, *Dealul Morilor*, *Lacul*, *Lângă Moară*, *Lunga*, *Năsăpăriile*, *Odaia*, *Pădurea Bulăieștilor*, *Pădurea Hâjdiienilor*, *Ponoarele*, *Ratușul*, *Rădiul*, *Tufele*.

Bulboaca, sat, reședință de comună în raionul Briceni. Este situat la est de orașul Briceni, pe cursul superior al râului Drabiște (Draghiște). Identificat cu satul Dimideni din 1620. Coordonate geografice: 48°22'21" lat. N, 27°12'4" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 236 m. Suprafața satului – 2, 04 km². Gospodării individuale – 422 (2004). Populația – 1026 loc. (2004), 901 loc. (2014). Structura etnică (2004): 94, 22 % români, 4, 61 % ucraineni, 1, 10 % ruși ș.a. Biserica *Sfinții Împărați Constantin și Elena* (1887). Distanțe: 10 km până la Briceni, 239 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Văscăuți (Ucraina, 14 km). Mențiuni documentare: *Dimideni* până în 1772, *Bulboaca* în 1774, 1818, 1835, 1850, 1870, 1923, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: actuala denumire reprezintă la origine un toponim entopic, din apel. *bulboacă* „lac mic”, „baltă, băltoacă”. Nume de locuri: *Bulboana, Bulhașile, Chetrăria, Costișa, Culmea, De-a Lungul Vântului, Delnița, Draghiștea, După Deal, Hârtopul, Izurcanul, La Curte, La Mojilă, Lanul, Moșia Tribisăuților, Odaia, Pădurea, Pe Iaz, Planul Popii, Podișul, Ratușul, Rășia, Sărăturile, Staniștea, Sub Pădure, Tăbăcari, Vale Căprăriei, Valea Morii, Varnița, Vărăria*.

Bulboci, sat, reședință de comună în raionul Soroca. Este situat la sud-vest de orașul Soroca, pe cursul mediu al râului Căinar. Atestat documentar în anul 1528. Coordonate geografice: 48°02'23" lat. N, 28°05'02" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 118 m. Suprafața satului – 3, 22 km². Gospodării individuale – 840 (2004). Populația – 1959 loc. (2004), 1880 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 44 % români, 0, 26 % ucraineni, 0, 05 % ruși ș.a. Biserica *Acoperământul Maicii Domnului* (1888). Comuna include în componența sa satele Bulboci și Bulbocii Noi. Distanțe: 24 km până la Soroca, 145 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Florești (42 km). Mențiuni documentare: *Bulboci*, notat și *Bolboci*, sat în țin. Soroca, ocolul Câmpului de Sus (1528). Atestări documentare ulterioare: 1606, 1679, 1803, 1817, 1859, 1870, 1904, 1930, 1959, 1994.

Etimologia: *Bulboci*, oiconim topografic, redă o particularitate hidrografică a terenului; reprezintă la origine pluralul regional *bulboci* al entopicului *bulboacă* (pl. *bulboace*) „lac, baltă, bulhac”. Nume de locuri: *Bolata, Bolățica, Bulboana, Căinarul, Chetrăria la Răzăși, Codreanca, Dealul Năsăpăriei, Dealul Sorocii, Delnița, Floriceni, Măhăla de Sus, Mojila Sorocii, În Cot, Mojila Steclarilor, Mojilița Fetelor, Opustul, Plantațiile, Titireaza, Toplița, Valea lui Avram, Valea Monii, Valea Popușoaielor, Zăpodia*.

Bulbocii Noi, sat în comuna Bulboci din raionul Soroca. Este situat la sud-vest de orașul Soroca, pe o vâlcea de stânga văii râului Căinar. Atestat documentar în anul 1911. Coordonate geografice: 48°03'37" lat. N, 28°07'07" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 164 m. Suprafața satului – 0, 64 km². Gospodării individuale – 134 (2004). Populația – 325 loc. (2004), 251 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98, 77 % români, 0, 92 % ucraineni, 0, 31 % ruși. Distanțe:

32 km până la Soroca, 200 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Drochia (40 km) și Florești (48 km). Mențiuni documentare: *Bulbocii Noi*, sat în jud. Soroca (1911). Atestări documentare ulterioare: 1930, 1941, 1959, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Bulbocii Noi*, sat denumit după localitatea mai veche Bulboci. Nume de locuri: *Bolata*, *Bolățica*, *Bulboana*, *Căinarul*, *Dealul Sorocii*, *Mojila Sorocii*, *Mojilița Fetelor*, *Opustul*, *Titireaza*, *Toplița*, *Valea Popușoaielor*, *Zăpodia*.

Bulhac, sat în comuna Șumna din raionul Râșcani. Este situat la sud-est de orașul Râșcani, pe o vâlcea de stânga văii râului Recea, afluent de dreapta al Răutului. Datat cu anul 1865. Coordonate geografice: 47°55'20" lat. N, 27°40'17" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 163 m. Suprafața satului – 0, 59 km². Gospodării individuale – 130 (2004). Populația – 258 loc. (2004), 221 loc. (2014). Structura etnică (2004): 19, 38 % români, 76, 74 % ucraineni, 3, 88 % ruși. Distanțe: 15 km până la Râșcani, 171 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Drochia (16 km). Mențiuni documentare: *Bulhac*, sat în jud. Bălți (1910). Atestări documentare ulterioare: 1918, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Bulhac*, oiconim hidronimic, având ca etimon denumirea unui lac de pe valea satului *Bulhacul*. Nume de locuri: *Bulhacul de pe Vale*, *Calalbul*, *Hârtopul Babin*, *Jeamăna*, *Lucnița*, *Mocerile*, *Mojila Lungă*, *Nicoreanscaia*, *Rășea*, *Valea Jeamăniei*, *Valea Rășii*, *Valea Satului*.

Bumbăta, sat, reședință de comună în raionul Ungheni. În „Dicționarul geografic al Basarabiei” este localizat pe valea râului Delia, la nord-est de orașul Ungheni. Atestat documentar în anul 1437. Coordonate geografice: 47°20'29" lat. N, 27°58'11" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 109 m. Suprafața satului – 2, 59 km². Gospodării individuale – 780 (2004). Populația – 2385 loc. (2004), 2419 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 54 % români, 0, 29 % ucraineni, 0, 13 % ruși ș.a. Biserica *Sf. Ierarh Nicolae* (1831). Distanțe: 25 km până la Ungheni, 87 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Cornești (5 km). Mențiuni documentare: *Bumbotești*, sat în țin. Iași (1437). Atestări documentare ulterioare: 1528, 1611, 1763, 1831, 1859, 1870, 1904, 1930, 1959, 1994.

Etimologia: *Bumbotești*, denumirea inițială, ulterior redusă la *Bumbota* și *Bumbăta*, după cum se menționează în primul document de atestare – sat „unde a fost Petre Bumbotă”, este un oiconim antroponimic, *bumboteștii* însemnând la origine „descendenți dintr-un strămoș comun Bumbotă” sau „locuitori pe moșia (în satul) lui Bumbotă”. Nume de locuri: *Balta cu Sălcii*, *Bălănești*, *Bolohănoaia*, *Corhana*, *Cotuna*, *Cumpenele*, *Dealul Greșiului*, *Delia*, *Dosul Rădenilor*, *Fantalul*, *Flământul*, *Ghirasâmul*, *Grochile*, *Hârtopul*, *Hotarul*, *În Optzeci*, *În Patruzeci*, *Jităriile*, *La Mojilă*, *La Șleah*, *Lupăria*, *Pădurea Bumbătei*, *Bahna*, *Pârlitura*, *Planul Popii*, *Poala Pădurii*, *Podișul Morii*, *Poiana*, *Ponoara*, *Răpedea*, *Râpa Satului*, *Sărăturile*, *Schitul*, *Șesul Deliei*, *Șesul Țurcanului*, *Șipotul*, *Șiriteii*, *Șleahul*,

Șușaua, Țiclăul, Urzicușul, Podișul, Valea Cumpenelor, Valea Lupului, Valea Moțocani, Zamca.

Burghilea, sat în comuna Ișcălău din raionul Fălești. Este situat la sud-est de orașul Fălești, pe o vâlcea de obârșie a văii râului Gârla Mare. Atestat documentar în anul 1812. Coordonate geografice: 47°32'18" lat. N, 27°51'55" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 86 m. Suprafața satului – 0, 94 km². Gospodării individuale – 230 (2004). Populația – 660 loc. (2004), 633 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 70 % români, 0, 15 % ucraineni, 0, 13 % ruși ș.a. Biserica *Sf. Ion Botezătorul* (1830). Distanțe: 14 km până la Fălești, 132 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Fălești (13 km). Mențiuni documentare: *Socii și Slobozia-Burghilea*, sat în țin. Iași, ocolul Codrului (1812, 1817). Atestări documentare ulterioare: *Burghilea-Soci* în 1830, 1859, 1870, *Burghilea* în 1904, 1930, 1941 1959, 1979, 1994.

Etimologia: alonimul istoric *Soci* redă o particularitate a naturii terenului – „satul din valea cu soci”. *Burghilea* este la origine un oiconim antroponimic, având ca eponim numele serdarului Constantin Burghilea, proprietarul moșiei locale în primele decenii ale secolului al XIX-lea. Nume de locuri: *Bolnița, Bonurile, Cănicșiștele, Dealul Burghelii, Dealul Glijenilor, Gârla Mare, Ișcălăul, La Iaz, Loturile, Mojița Cașului, Mojița Pagului, Șernauca, Tăurea, Valea Satului.*

Burlăceni, sat, reședință de comună în raionul Cahul. Este situat la sud-est de orașul Cahul, pe valea râulețului Burlăcel, la granița dintre Câmpia Cahulului și Câmpia Moldovei de Sud. Atestat documentar în 1806. Coordonate geografice: 45° 45' 39" lat. N, 28° 30' 19" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 135 m. Suprafața satului – 1, 61 km². Gospodării individuale – 625 (2004). Populația – 2248 loc. (2004), 2175 loc. (2014). Structura etnică (2004): 45, 73 % găgăuzi, 32, 07 % români, 12, 11 % ucraineni, 5, 38 % ruși ș.a. Biserica *Sf. Dumitru*. Localități în componența comunei: Burlăceni, Greceni. Distanțe: 50 km până la Cahul, 187 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Cahul (52 km). Mențiuni documentare: *Burlăcel* în 1806 și 1827, *Burlăceni* în 1878, 1922, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: actualul oiconim *Burlăceni* reprezintă o formă adaptată a vechii denumiri *Burlăcel* la tipul de nume de localități cu formantul *-eni*. Nume de locuri: *Curujiu, Dubovaia Balca, Mohila, Netușa Balca, Slobozeiscaia, Mohila, Valea Fântâniei, Valul Roman, Zmeiovina.*

Burlănești, sat, reședință de comună în raionul Edineț. Este situat la sud-vest de orașul Edineț, pe cursul inferior al râului Drabiște (Draghiște). Atestat documentar în anul 1632. Coordonate geografice: 48°07'37" lat. N, 27°07'40" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 159 m. Suprafața satului – 2, 32 km². Gospodării individuale – 627 (2004). Populația – 1407 loc. (2004), 1350 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98, 08 % români, 1, 18 % ruși, 0, 57 % ucraineni ș.a. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (1868). Comuna include în componența sa

satele Burlănești și Buzdugeni. Distanțe: 22 km până la Edineț, 219 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Brătușeni (26 km). Mențiuni documentare: *Burlănești*, sat pe Drabiște, în țin. Hotin (1632). Atestări documentare ulterioare: 1662, 1774, 1817, 1835, 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Burlănești*, oiconim antroponimic, *burlăneștii* însemnând la origine „locuitori pe moșia (în satu) lui Burlan”. Antroponimul *Burlan* reprezintă derivatul lui *Burlă* cu suf. *-an*, onimicele personale respective fiind frecvent menționate în documente: *Burlă*, *Burlea*, *Burlan*, *Burleanu*, *Burlăneanu*, *Burlănescu*. Nume de locuri: *Bulboana*, *Corhana*, *Curmătura*, *Delnița*, *Draghiștea*, *Fântâna Lupoaiiei*, *Gâscăria*, *Hârtopul Imașului*, *La Boji*, *La Iaz*, *La Izvoare*, *Pădurea Burlăneștilor*, *Podul lui Gheorghe*, *Sărăturile*, *Stânca*, *Stânsile Feteștilor*, *Stuhăria*, *Șirimpeni*, *Șleahul*, *Toporeni*, *Turia*, *Țarna*, *Țiglăul*, *Vadul Șchirii*, *Valea Budăiului*, *Valea Pălămarului*.

Bursuc, sat, reședință de comună în raionul Nisporeni. Este situat la est de orașul Nisporeni, la izvoarele râului Cogâlnic. Existent în sec. XVII-XIX ca așezare păstorală pe lângă Mănăstirea Hâncu. Coordonate geografice: 47°05'46" lat N, 28°18'15" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 314 m. Suprafața satului – 0, 93 km². Gospodării individuale – 327 (2004). Populația – 1396 loc. (2004), 1250 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98, 70 % români, 0, 60 % ruși, 0, 38 % ucraineni, 0, 15 % polonezi ș.a. Biserica Mănăstirii Hâncu *Sf. Cuvioasa Parascheva* (1678). Distanțe: 25 km până la Nisporeni, 54 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Bucovăț (25 km). Mențiuni documentare: *Bursuc*, sat în țin. Lăpușna (1790). Atestări documentare ulterioare: 1889, 1918, 1922, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Bursuc*, probabil oiconim de origine antroponimică. Nume de locuri: *Banșiova*, *Barizoiaia*, *Covaliu*, *Fântâna lui Maftei*, *Hojbâca*, *La Mănăstire*, *Molodnicul*, *Olinova*, *Poiana lui Frunză*, *Râpa Dolnii*, *Sorocanul*, *Steclăria Șetățuia*.

Bursuc, sat în comuna Japca din raionul Florești. Este situat la nord-est de orașul Florești, pe malul drept al Nistrului. Atestat documentar în anul 1835. Coordonate geografice: 47°58'27" lat. N, 28°44'22" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 53 m. Suprafața satului – 0, 76 km². Gospodării individuale – 210 (2004). Populația – 478 loc. (2004), 435 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 37 % români, 0, 21 % ucraineni, 0, 20 % găgăuzi ș.a.. Distanțe: 70 km până la Florești, 162 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Cobălea (19 km). Mențiuni documentare: *Bursuc*, sat pe moșia Nămalovei, jud. Soroca (1859). Atestări documentare ulterioare: 1870, 1875, 1922, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Bursuc*, reproduce probabil denumirea văii *Bursuc* din zonă, menționată documentar în sec. XVI-XVII. Nume de locuri: *Budăiul*, *Bulgăria*, *Cânicheriile*, *Chetra Cucului*, *Fânețul*, *Hăraga*, *Hârtoapele*, *Holmul*, *Izvoarele*,

Muchia Fânețului, Nămalova, Ocopurile, Odaia, Pârlojile, Pragurile, Râpa Bursucului, Roschitul, Toloaca, Valea Cănichii, Zăpodia.

Bursuceni, sat, centrul administrativ al comunei Bursuceni din raionul Sângerei. Este situat la sud-vest de orașul Sângerei, pe cursul superior al râului Ciulucul Mic. Atestat documentar în 1789. Coordonate geografice: 47°29' lat. N, 28°01' long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 117 m. Suprafața satului – 0, 87 km². Gospodării individuale – 539 (2004). Populația – 1107 loc. (2004), 1071 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 01 % români, 0, 54 % ucraineni, 0, 36 % ruși. Biserica *Sf. Ierarh Nicolae* (1868). Localități din cadrul comunei: Bursuceni și Slobozia-Măgura. Populația comunei – 1243 loc. (2014). Distanțe: 39 km până la Sângerei, 123 km până la Chișinău. Stație de cale ferată la Bălți (40 km). Mențiuni documentare: tste cunoscut cu actuala denumire din anul 1789. Într-o mărturie hotarnică din 1803 se amintește de moșia *Bursuceni*. Atestări documentare ulterioare: 1817, 1859, 1870, 1904, 1922, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: numele satului reprezintă un derivat cu suf. *-eni* de la antroponimul *Bursuc*, toponimul *Bursuceni* având semnificația onimică „locuitori de pe moșia (sau din satul) lui Bursuc”. Nume de locuri: *Boldureni, Burluiasca, Coturile, Dealul șel Mare, Deasupra Satului, Delnița, Drumul Galbăn, Fântâna Gorițoaiei, Gârbeasca, Hleoanca, Hotarul, La Mojilă, Michia Zâmbroii, Mititeii, Podișul, Ponoarele, Rădiul, Râpa Izvorulu,i Sarabeiu, Sporiul, Toloaca, Trândaful, Urăcheasca, Vale lui Mălai, Valea Stâniei, Vale Zâmbroii.*

Bușăuca, sat, reședință de comună în raionul Rezina. Este situat la sud-vest de orașul Rezina, pe o vâlcea de stânga văii râului Cogâlnic, afluent de sânga al Răutulu. Datat documentar cu anul 1639. Coordonate geografice: 47°35'29" lat. N, 28°47'25" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 138 m. Suprafața satului – 1, 75 km². Gospodării individuale – 367 (2004). Populația – 1193 loc. (2004), 1119 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 08 % români, 0, 55 % ruși, 0, 15 % ucraineni, 0, 08 % bulgari ș.a. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (1868). Distanțe: 32 km până la Rezina, 62 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Râbnia (34 km). Mențiuni documentare: *Bușeuca*, sat în țin. Orhei, ocolul Câmpului (1772). Atestări documentare ulterioare: 1805, 1817, 1835, 1859, 1870, 1930, 1059, 1979, 1994.

Etimologia: *Bușăuca*, la origine *Bușeuca*, derivat slav al lui *Бушев*, cu form. *-ка*. Compară num. pers. slave: *Bușev, Bușevici, Bușov, Bušovski*. Nume de locuri: *Cogâlnic, La Brazdă, La Izvor, La Păr, Lacul din Deal, Matca, Planul, Podișul Brazdei, Ponoarele, Rădiul, Staniștea, Stâlpul Fetei, Șerdacul, Valea Satului, Valea Târșăușii, Valea Vorotețului.*

Bușila, sat, reședință de comună în raionul Ungheni. Este situat la nord de orașul Ungheni, pe o vâlcea de stânga văii râului Șoltoiaia. Atestat cu denumirea

Stănigeni în anul 1428. Coordonate geografice: 47°23'21" lat. N, 27°48'47" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 83 m. Suprafața satului – 1, 83 km². Gospodării individuale – 557 (2004). Populația – 2020 loc. (2004), 2001 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 50 % români, 0, 30 % ucraineni, 0, 10 % ruși ș.a. Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (1828). Distanțe: 26 km până la Ungheni, 104 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Buciumeni (16 km). Mențiuni documentare: *Stănigeni*, sat în țin. Iași (1428). Atestări documentare ulterioare: *Stănigeni* în 1598, *Stânjeneni* și *Slobăzia lui Bușilă* în 1817, *Stânjeneni-Bușila* în 1859, *Bușila* sau *Stânjeneni* în 1904, *Bușila* în 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Stănigeni*, denumirea inițială a satului reprezintă derivatul ntroponimului *Stăniță*, *Stânjenenii* ar fi o formă rezultată prin apropierea de un cuvânt mai bine cunoscut de vorbitori (*stânjen*, probabil), *Bușila* reproduce numele boierului *Andrei Bușilă*, care la începutul secolului al XIX-lea devenise proprietarul moșiei locale. Nume de locuri: *Brițcoia*, *Curecheria*, *Dulșia*, *Hârtopul*, *Hulturul*, *La Cruci*, *La Mori*, *Mojila Brițcoii*, *Oceastcurile*, *Odăița*, *Podișul*, *Ratoșul*, *Sărăturile*, *Stânjineni*, *Șiorăria*, *Țarina*, *Valea Brițcoii*, *Valea Bușilei*, *Valea Dulșia*.

Butești, sat în comuna Camenca din raionul Glodeni. Este situat la vest de orașul Glodeni, pe valea râului Camenca. Atestat documentar în anul 1637. Coordonate geografice: 47°47'46" lat. N, 27°19'59" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 96 m. Suprafața satului – 0, 67 km². Gospodării individuale – 280 (2004). Populația – 434 loc. (2004), 393 loc. (2014). Structura etnică (2004): 98, 37 % români, 0, 69 % ucraineni ș.a. Biserica *Adormirea Maicii Domnului* (1992). Distanțe: 15 km până la Glodeni, 170 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Bălți (50 km). Mențiuni documentare: *Butești*, sat în țin. Iași, ocolul Ciuhurului (1637). Atestări documentare ulterioare: 1646, 1772, 1803, 1817, 1859, 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Butești*, oiconim antroponimic, *buteștii* fiind un nume de grup – „locuitori pe moșia (în satul) lui Butescu”. Nume de locuri: *Bantășul*, *Bulboana*, *Camenca*, *Camencuța*, *Coadă Râchii*, *Derenea*, *La Cruce*, *Peștera*, *Scorpanul*, *Stânca Dișchicată*, *Stânca Peșterii*, *Șihoreanca*, *Șleahul Mojilăului*, *Valea Adâncă*, *Valea Budăului*, *Valea Odăii*, *Vărăriile*.

Butor, sat, reședință de comună în raionul Grigoriopol (UATSN). Este situat la sud-est de orașul Grigoriopol, între Nistru și șoseaua Tiraspol-Grigoriopol. Atestat documentar în anul 1773. Coordonate geografice: 47°02'33" lat. N, 29°24'18" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 72 m. Suprafața satului – 4, 21 km². Gospodării individuale – 1820 (2004). Populația – 3245 loc. (82 % români, 2004). Distanțe: 15 km până la Grigoriopol, 75 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Tiraspol (30 km). Mențiuni documentare: 1791, 1820, 1859, 1916, 1940, 1959, 1989.

Etimologia: *Butor*, oiconim explicat controversat, prin 1. apel. *butur* (*butură* „buturugă”) și 2. entop. *butor* „vale scurtă și închisă; hârtop”. Nume de locuri: *Balta*, *Brazda Tașlăcului*, *Cardonul*, *Cărările*, *Cârligul*, *Chetrișul*, *Chiscul*, *Coștișă*, *Cotul Cârligului*, *Dohla*, *Drumul Ochiului*, *Gârla*, *Grindul*, *Jisterii*, *La Durbală*, *Lucnița*, *Mojila Radvii*, *Nistrul cel Vechi*, *Ochiul*, *Ostrovul lui Calistru*, *Pădurea*, *Părul*, *Pitovnicul*, *Prihonul*, *Rănia*, *Roboteni*, *Stenca*, *Șleahul Robului*, *Toloaca*, *Toloșile*, *Țigla*, *Țiglele*, *Uzcocoleica*, *Valea Iazului*.

Butuceni, sat în comuna Trebujeni din raionul Orhei. Este situat la sud-est de orașul Orhei, pe cursul inferior al Răutului. Identificat cu satul Peștera din 1574. Coordonate geografice: 47°18'03" lat. N, 28°58'04" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 26 m. Suprafața satului – 0, 54 km². Gospodării individuale – 158 (2004). Populația – 239 loc. (2004), 303 loc. (2014). Structura etnică (2004): 99, 16 % români, 0, 42 % ruși, 0, 40 % găgăuzi ș.a. Biserica *Adormirea Maicii Domnului* (1890). Distanțe: 35 km până la Orhei, 45 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (46 km). Mențiuni documentare: *Butuceni*, sat în jud. Orhei (1859). Atestări documentare ulterioare: 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Butuceni*, oiconim antroponimic, *butucenii* fiind numele comun al locuitorilor – „trăitori pe moșia (în satul) lui Butuc”. Nume de locuri: *Biserica din Stâncă*, *Bordeieșele*, *Budăiul*, *Chetrișul*, *Chiliorile*, *Drăghinișul*, *Groapa*, *Hârbariul*, *Holmul Hulturilor*, *Hulturimea*, *La Cruce*, *La Șanț*, *Nadelul*, *Ocna*, *Orheiul Vechi*, *Ostrovul*, *Pe Vale*, *În Luncă*, *Peșterea*, *Podișul*, *Răutul*, *Răposul*, *Repejiunea*, *Staniștea*, *Stâncă*, *Vadul Răutului*.

Buzdugeni, sat în comuna Burlănești din raionul Edineț. Este situat la sud-vest de orașul Edineț, de dreapta râului Racovăț. Atestat documentar cu această denumire în anul 1859. Coordonate geografice: 48°06'27" lat. N, 27°09'25" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 203 m. Suprafața satului – 0, 87 km². Gospodării individuale – 159 (2004). Populația – 389 loc. (2004), 346 loc. (2014). Structura etnică (2004): 90, 97 % români, 0, 51 % ucraineni, 0, 49 % ruși ș.a. Distanțe: 22 km până la Edineț, 224 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Brătușeni (28 km). Mențiuni documentare: *Buzdugeni*, sat în jud. Hotin (1859). Atestări documentare ulterioare: 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Buzdugeni*, oiconim antroponimic (din num. pers. *Buzdugan* + form. *-eni*), *buzduganii* însemnând la origine „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Buzdugan”. Antroponimul *Buzdugan* e frecvent menționat în documentele din sec. XVI-XVII. Nume de locuri: *Cheptânarca*, *Chetrăria*, *Cotloana*, *După Deal*, *Măhălăua Răzășilor*, *Pădurea lui Stroie*, *Peste Pârău*, *Poiana*, *Ponoara*, *Ponorăturile*, *Racovăț*, *Râpa de la Livadă*, *Râpa Satulu*, *Râpa șei Mare*, *Stâncă Răzășească*, *Stâncă Volodenilor*, *Stâncă lui Pătrache*, *Stuhăria*, *Sub Pădure*, *Șezătura*, *Șciobul*, *Țântirimul Turcesc*, *Țigănașca*, *Vărăria*, *Zăvalnea*.

BIBLIOGRAFIE

- Academia Română, *Documenta Romaniae Historica. A. Moldova*, București, 1975, Editura Academiei Române, 1975, vol. I și urm.
- Academia Română, *Documente privind istoria României. A. Moldova*. București, Editura Academiei Române, 1954 vol. I, și urm.
- Arbore, Zamfir, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București, Editura Socec & Co., 1904.
- Besarabskaia oblasti. Spisok naselionnâh mest po svedeniam 1859 goda*, Sanct-Petersburg, 1861.
- Dicționarul statistic al Basarabiei*, Chișinău, Tipografia Societații Anonime „Glasul Țării”, 1923.
- Dicționarul statistic al Republicii Moldova*, Chișinău, vol. I-IV, 1994.
- Drăganu, Nicolae, *Toponimie și istorie*, Cluj, Institutul de Arte Grafice, 1928.
- Eremia, Anatol, *Nume de localități. Studiu de toponimie românească*, Chișinău, Academia de Științe a Republicii Moldova, 1970.
- Iordan, Iorgu, *Toponimia românească*, București, Editura Academiei Române, 1963.
- Moldova în epoca feudalismului*, Chișinău, Academia de Științe a Moldovei, vol. I-IX, 1961-2004.
- Râmbu, Nicolae, *Geografia fizică a Republicii Moldova*. Chișinău, Editura Litera, 2001.
- Recensământul general al populației României*, București, Editura Institutului Central de Statistică, vol. I, partea I, 1938.
- Republica Moldova. Harta fizică*. Chișinău, 2002.
- Statisticeskoe opisanie Bessarabii sobstvenno tak nazâvaemoi ili Budjaka*. Akkerman, Tipografia I.M.Grinșteina, 1898.
- ****Legea pentru organizarea comunelor rurale și urbane adoptată în 1864, Tabloul de toate comunele rurale din România*, București, 1864. *Tabloul de toate comunele rurale din țară. Ediție oficială*, București, 1864.
- Totalurile recensământului unional al populației din anul 1989*. Chișinău, Comitetul de Stat pentru Statistică al RSS. Moldova, 1990.

SURSE

- Arhiva onomastică a Institutului de Filologie Română al Academiei de Științe a Moldovei. Fișierul toponimic general (1968-2018).
- Cocârlă, Pavel, *Târgurile și orașele Moldovei în epoca feudală (sec. XV-XVIII)*, Chișinău, 1991.
- Hâncu, Ion, *Vetre strămoșești din Republica Moldova*, Chișinău, 2003.
- Localitățile Republicii Moldova*, Chișinău, vol. 1-15, 1999-2017.